2024/1896

12.7.2024

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2024/1896,

annettu 11 päivänä heinäkuuta 2024,

Egyptistä ja Amerikan yhdysvalloista peräisin olevan tietyn polyvinyylikloridin (PVC) tuontia koskevan väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 8 päivänä kesäkuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036 ([1]), jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 7 artiklan,

on kuullut jäsenvaltioita,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY

1.1 Vireillepano

(1) Euroopan komissio, jäljempänä 'komissio', pani 15 päivänä marraskuuta 2023 vireille Egyptistä ja Amerikan yhdysvalloista, jäljempänä 'asianomaiset maat', peräisin olevan polyvinyylikloridin, jäljempänä 'PVC', tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen tutkimuksen perusasetuksen 5 artiklan nojalla. Se julkaisi *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* menettelyn vireillepanoa koskevan ilmoituksen ([2]), jäljempänä 'vireillepanoilmoitus'.

(2) Komissio pani tutkimuksen vireille sen jälkeen, kun Polyvinyl Chloride Trade Committee, jäljempänä 'valituksen tekijä', oli tehnyt valituksen 2 päivänä lokakuuta 2023. Valitus tehtiin perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti PVC:tä valmistavan unionin tuotannonalan puolesta. Valitus sisälsi riittävästi näyttöä polkumyynnistä ja siitä aiheutuneesta merkittävästä vahingosta tutkimuksen vireillepanoa varten.

1.2 Kirjaaminen

(3) Perusasetuksen 14 artiklan 5 a kohdan mukaisesti komissio kirjaa polkumyyntitutkimuksen kohteena olevan tuonnin ennakkoilmoituskaudelta, paitsi jos sillä on 5 artiklassa tarkoitetut riittävät todisteet siitä, että 10 artiklan 4 kohdan c tai d alakohdan vaatimukset eivät täyty.

(4) Valituksen tekijä ei pyytänyt kirjaamista, ja komissio totesi, että perusasetuksen 10 artiklan 4 kohdan d alakohdan edellytykset eivät täyttyneet. Lisäksi tuonti ei ollut kasvanut tutkimusajanjakson jälkeen huomattavasti enempää siitä tuonnin tasosta, joka aiheutti vahinkoa tutkimusajanjaksolla (katso johdanto-osan 32 kappale).

(5) Jäljempänä 4.4.1 jaksossa esitetyistä syistä komissio päätti kumuloida asianomaisista maista tulevan tuonnin edellä olevissa johdanto-osan kappaleissa kuvattua analyysiä varten. Analyysi Eurostatin Comext-tietokannasta saaduista tiedoista ja asianomaisten maiden yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien toimittamista tiedoista osoitti, että asianomaisista maista tulevan tuonnin kumulatiivinen määrä pieneni tutkimuksen vireillepanon jälkeen 41 prosenttia kolmen ensimmäisen täyden kuukauden aikana (eli joulukuusta 2023 helmikuuhun 2024) verrattuna samoihin kuukausiin tutkimusajanjaksolla. Vastaavasti keskimääräinen kuukausittainen tuonti asianomaisista maista kolmen ensimmäisen kuukauden aikana tutkimuksen vireillepanon jälkeen oli 19 148 tonnia verrattuna keskimääräiseen kuukausittaiseen 27 450 tonnin tuontiin tutkimusajanjakson aikana. Sen vuoksi komissio ei asettanut PVC:n tuontia ennakkoilmoituskaudella kirjaamisvelvoitteen alaiseksi perusasetuksen 14 artiklan 5 a kohdan nojalla.

([1]) EUVL L 176, 30.6.2016, s. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1036/oj.
([2]) Ilmoitus Egyptistä ja Amerikan yhdysvalloista peräisin olevan tietyn polyvinyylikloridin (PVC) tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn vireillepanosta (EUVL C, C/2023/1033, 15.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1033/oj).

1.3 **Asianomaiset osapuolet**

(6) Vireillepanoilmoituksessa komissio pyysi asianomaisia osapuolia ottamaan siihen yhteyttä tutkimukseen osallistumista varten. Lisäksi komissio ilmoitti tutkimuksen vireillepanosta erikseen valituksen tekijälle, muille tiedossa oleville unionin tuottajille, tiedossa oleville tuottajille, Egyptin ja Amerikan yhdysvaltojen, jäljempänä 'Yhdysvallat', viranomaisille, tiedossa oleville tuojille, tavarantoimittajille ja käyttäjille sekä kauppiaille ja kehotti niitä osallistumaan tutkimukseen.

(7) Asianomaisilla osapuolilla oli mahdollisuus esittää huomautuksia tutkimuksen vireillepanosta ja pyytää kuulemista komission ja/tai kauppaan liittyvistä kuulemismenettelyistä vastaavan neuvonantajan kanssa.

1.4 **Otanta**

(8) Komissio ilmoitti vireillepanoilmoituksessa, että se saattaa soveltaa asianomaisiin osapuoliin perusasetuksen 17 artiklan mukaista otantaa.

1.4.1 *Unionin tuottajia koskeva otanta*

(9) Komissio ilmoitti vireillepanoilmoituksessa, että se oli valinnut alustavasti unionin tuottajien otoksen. Komissio valitsi otoksen tuotannon ja myynnin perusteella. Otokseen valittiin kolme unionin tuottajaa. Otokseen valittujen unionin tuottajien osuus samankaltaisen tuotteen arvioidusta tuotannosta oli 25 prosenttia ja arvioidusta EU:n myyntimäärästä 26 prosenttia. Komissio kehotti asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksia alustavasta otoksesta. Komissio ei saanut huomautuksia, joten alustava otos vahvistettiin. Otos on unionin tuotannonalaa edustava.

1.4.2 *Tuojien otanta*

(10) Yksikään etuyhteydetön tuoja ei toimittanut pyydettyjä tietoja eikä suostunut osallistumaan otokseen. Sen vuoksi komissio ei valinnut tuojien otosta.

1.4.3 *Egyptissä toimivia vientiä harjoittavia tuottajia koskeva otanta*

(11) Voidakseen päättää otannan tarpeellisuudesta ja valita tarvittaessa otoksen komissio pyysi kaikkia Egyptissä toimivia vientiä harjoittavia tuottajia toimittamaan vireillepanoilmoituksessa mainitut tiedot. Lisäksi komissio pyysi Egyptin arabitasavallan Euroopan unionissa olevaa edustustoa ilmoittamaan muista mahdollisista vientiä harjoittavista tuottajista, jotka saattaisivat olla kiinnostuneita osallistumaan tutkimukseen, ja/tai ottamaan yhteyttä niihin.

(12) Vain yksi egyptiläinen vientiä harjoittava tuottaja, TCI Sanmar Chemicals S.A.E., jäljempänä 'TCI Sanmar', toimitti pyydetyt tiedot ja suostui osallistumaan otokseen. Sen vuoksi komissio päätti, ettei otanta ollut tarpeen.

(13) Toinen egyptiläinen vientiä harjoittava tuottaja, Egyptian Petrochemical Company, jäljempänä 'EPC', ilmoittautui 7 päivänä joulukuuta 2023 eli 15 päivän kuluttua otantaa koskevien tietojen toimittamiselle asetetun määräajan päättymisestä ja pyysi komissiolta mahdollisuutta osallistua menettelyyn asianomaisena osapuolena. Koska komissio totesi, että toisen vientiä harjoittavan tuottajan osallistuminen ei todennäköisesti estäisi tutkimuksen saattamista päätökseen ajoissa, se suostui EPC:n pyyntöön.

1.4.4 *Yhdysvalloissa toimivia vientiä harjoittavia tuottajia koskeva otanta*

(14) Päättääkseen otannan tarpeellisuudesta ja valitakseen tarvittaessa otoksen komissio pyysi kaikkia Yhdysvalloissa toimivia vientiä harjoittavia tuottajia toimittamaan vireillepanoilmoituksessa mainitut tiedot. Lisäksi komissio pyysi Yhdysvaltojen Euroopan unionissa olevaa edustustoa ilmoittamaan muista mahdollisista vientiä harjoittavista tuottajista, jotka saattaisivat olla kiinnostuneita osallistumaan tutkimukseen, ja/tai ottamaan yhteyttä niihin.

(15) Neljä Yhdysvalloissa toimivaa vientiä harjoittavaa tuottajaa toimitti pyydetyt tiedot ja suostui osallistumaan otokseen. Komissio valitsi perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti kahdesta vientiä harjoittavasta tuottajasta koostuvan otoksen, joka perustui unioniin suuntautuneen viennin suurimpaan edustavaan määrään, jota voitiin kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa ajassa. Kaikkia tiedossa olleita asianomaisia vientiä harjoittavia tuottajia ja asianomaisen maan viranomaisia kuultiin otoksen valinnasta perusasetuksen 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Otoksen valinnasta ei esitetty huomautuksia.

1.5 **Yksilöllinen tarkastelu**

(16) Kaksi otoksen ulkopuolista yhdysvaltalaista yhteistyössä toimivaa vientiä harjoittavaa tuottajaa ilmoitti aikovansa pyytää yksilöllistä tarkastelua perusasetuksen 17 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Kumpikaan niistä ei kuitenkaan toimittanut vastausta kyselylomakkeeseen eikä siten varsinaisia pyyntöjä.

1.6 **Vireillepanoa koskevat huomautukset**

(17) Komissio sai asianomaisilta osapuolilta useita huomautuksia vireillepanosta ja vastauksia muiden osapuolten huomautuksiin.

(18) Vireillepanon jälkeen huomautuksia saatiin Egyptin hallitukselta, egyptiläiseltä tuottajalta TCI Sanmarilta, yhdysvaltalaisilta tuottajilta Oxy Vinylsiltä, LP:ltä ja Westlake Corporationilta, jäljempänä 'Westlake', otoksen ulkopuoliselta unionin tuottajalta Ercrosilta sekä kahdelta käyttäjältä, Rehaulta ja Foamalite Ltd.:ltä, jäljempänä 'Foamalite'. Lisäksi valituksen tekijä esitti huomautuksia, joissa kiistettiin asianomaisten osapuolten huomautukset.

(19) Egyptin hallitus ja TCI Sanmar väittivät, että valituksen tekijä ei tehnyt tasapuolista vertailua vientihinnan ja normaaliarvon välillä ja että valituksessa ei esitetty riittävästi todisteita polkumyynnistä.

(20) Komissio oli asiasta eri mieltä. Polkumyynnin osalta komissio katsoi, että valituksessa esitettiin riittävästi merkityksellistä näyttöä komission tutkimuksen vireille panemiseksi, koska alustavien todisteiden mukaan polkumyyntimarginaalit olivat Egyptin osalta 45,2 prosenttia ja Yhdysvaltojen osalta 40,6–59,4 prosenttia. Valituksen tekijä oli nimittäin perustanut vientihinnan kohtuullisiin käytettävissä oleviin tietoihin, kuten Eurostatin Egyptistä EU:hun suuntautuvan tuonnin keskimääräiseen CIF-hintaan ja oikaissut sen noudettuna lähettäjältä -tasolle käyttäen kohtuullisia arvioita. Samalla tavoin valituksen tekijä oli määrittänyt normaaliarvon niiden paikallisten hintojen perusteella, jotka markkinaseurantajärjestelmä ChemOrbis ilmoitti Egyptin paikallisesta hintaindeksistä. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(21) Egyptin hallitus, Oxy Vinyls, LP, TCI Sanmar ja Westlake kyseenalaistivat valituksessa esitetyn vahinkoanalyysin, koska Egyptistä ja Yhdysvalloista peräisin olevan unioniin saapuvan tuonnin määrät tai hinnat eivät olleet vahingollisia ja unionin tuotannonala oli terve ja menestyksekäs. Osapuolet katsoivat myös, että huoli vahingon uhasta oli perusteeton.

(22) Valituksessa käsiteltiin asianomaisista maista peräisin olevan tuonnin kehitystä määrien ja hintojen osalta. Perusasetuksen mukaan vahinkoanalyysissä on otettava huomioon sekä markkinaosuuden ja -hintojen absoluuttinen taso että kehitys tarkastelujaksolla. Komissio katsoi, että vaikka unionin tuotannonala olisi voinut olla terve tarkastelujakson alkupuolella, valituksessa esitettiin väitteitä siitä, miksi tilanne heikkeni vuoden 2022 lopusta lähtien, eikä mahdollista vahingon uhkaa tukevia väitteitä vastaan esitetty riittävää näyttöä, erityisesti kun otetaan huomioon asianomaisten maiden viejien rakenteellinen ylikapasiteetti.

(23) Egyptin hallitus, Oxy Vinyls, LP ja TCI Sanmar väittivät, että syy-yhteyttä ei osoitettu ja että vahingolle oli olemassa muita vaihtoehtoisia syitä. Vahingon muiksi syiksi osapuolet mainitsivat muun muassa energiakustannukset, ylivoimaisen esteen, järjestelmän piiriin kuulumattoman Meksikosta ja Norjasta tulevan tuonnin, inflaation ja unionin tuotannonalan vientituloksen. Rehau ja Foamalite väittivät, että unionin tuottajat ovat voineet olla itse vastuussa omasta vahingostaan, joka johtui ylivoimaisen esteen tapahtumien ilmoittamisesta. Tapahtumien takia tuotteen toimittamista käyttäjille unionissa rajoitettiin sovittuja määriä vähäisemmäksi, ja näin ollen asianomaiset käyttäjät etsivät muita PVC:n lähteitä unionin ulkopuolelta.

(24) Ercros väitti, että syy-yhteys oli osoitettu, ja korosti, että hintojen lasku, joka vaikutti unionin markkinoihin ja tuotannonalaan, johtui suurelta osin ja kiistatta Egyptin ja Yhdysvaltojen PVC:n hinnoista, ja osoitti käännekohdaksi vuoden 2021.

(25) Komissio katsoi, että valitukseen sisältyi riittävästi näkökohtia syy-yhteyden arvioimiseksi kyseisessä vaiheessa ja että valituksessa esitettyjä väitteitä vastaan ei esitetty merkittävää näyttöä.

(26) Oxy Vinyls ja LP väittivät, että unionin tuottajien kustannukset ovat korkeammat, koska lukuisia unionin ympäristöön liittyviä ja sosiaalisia pyrkimyksiä koskevien vaatimusten noudattamisesta aiheutuu paljon kustannuksia.

(27) Komissio katsoi, että tämä väite voisi olla jossain määrin perusteltu, jos vahinko olisi ollut havaittavissa koko tarkastelujakson aikana, mutta väitteet eivät selittäneet vahingon äkillistä ilmaantumista tutkimusajanjakson aikana väitetyn polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin lisäännyttyä.

(28) Oxy Vinyls, LP ja Westlake väittivät, että valituksen tekijä ei perustellut, miksi viitehinnan alittavuuden laskennan voittomarginaalin olisi oltava 15 prosenttia. Ercros puolestaan väitti, että unionin terve PVC:tä valmistava tuotannonala edellyttää 15 prosentin voittomarginaalia. Vaikka valituksen tekijä väitti Ercrosin tukemana, että 15 prosentin voittomarginaali oli kemianteollisuuden tavanomainen kannattavuusmarginaali, komissio ei saanut muilta osapuolilta näyttöä kohtuullisesta voittomarginaalista, jota voitaisiin odottaa keskipitkällä aikavälillä PVC-teollisuuden kaltaisella suhdanneherkällä teollisuudenalalla. Samat yhdysvaltalaiset viejät väittivät myös, että vireillepano saattoi olla virheellinen, koska valituksen tekijä käytti virheellisesti EBITDA-käyttökatetta voittomarginaalin sijasta. Komissio totesi, että laskelmissa käytettiin 15 prosentin voittomarginaalia ja että valituksessa ainoastaan todettiin, että se oli sama kuin valituksen tekijän tavoiteprosentti EBITDA-käyttökatteesta. Komissio katsoi, että valituksessa esitettyjen eri suhdelukujen vertailusta ei voida päätellä, että valituksen tekijä olisi käyttänyt EBITDA-käyttökatetta virheellisesti voittomarginaalin sijasta ([3]).

(29) Foamalite valitti mahdollisesta vaikutuksesta sen kilpailukykyyn, jos komissio ottaa käyttöön polkumyyntitulleja, koska se kilpailee sellaisen Pohjois-Irlannissa sijaitsevan yrityksen kanssa, jonka ei tarvitsisi maksaa kyseisiä tulleja Yhdysvalloista tulevan tuonnin yhteydessä. Komissio totesi, että Yhdistynyt kuningaskunta oli pannut vireille Yhdysvalloista peräisin olevaa S-PVC:tä koskevan polkumyyntitutkimuksen 8 päivänä tammikuuta 2024, ja hylkäsi väitteen.

1.7 **Kyselylomakevastaukset ja tarkastuskäynnit**

(30) Komissio lähetti kyselylomakkeet otokseen valituille unionin tuottajille, kahdelle ilmoittautuneelle egyptiläiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle ja otokseen valituille vientiä harjoittaville yhdysvaltalaisille tuottajille. Komissio julkaisi tuojille ja käyttäjille tarkoitetun kyselylomakkeen vireillepanoilmoituksessa. Kyselylomakkeet asetettiin myös unionin ulkopuolisten etuyhteydettömien kauppiaiden saataville (ks. johdanto-osan 48 ja 73 kappale). Samat kyselylomakkeet asetettiin saataville verkossa ([4]) vireillepanopäivänä.

(31) Komissio hankki ja tarkasti kaikki polkumyynnin, siitä johtuvan vahingon ja unionin edun alustavaa määrittämistä varten tarpeellisina pitämänsä tiedot. Tarkastuskäynnit tehtiin perusasetuksen 16 artiklan mukaisesti seuraavien yritysten toimitiloihin:

Unionin tuottajat

— INOVYN Manufacturing Belgium SA, Evere, Belgia

([3]) Valituksessa todetaan, että 15 prosentin *voittomarginaalia* pidetään kemianteollisuuden tavanomaisena kannattavuusmarginaalina ja se on valituksen tehneiden yritysten keskimääräinen tavoiteprosentti EBITDA-käyttökatteesta. Tämä luku kuvaa EBITDA-käyttökatteen tasoa, joka tarvitaan investointeihin ja tuotantokapasiteetin ylläpitämiseen. Valituksen kahdessa seuraavassa kappaleessa todetaan nimenomaisesti, että valituksen tekijä käytti analyysissään voittomarginaalia: ”PVC-teollisuus on pääomavaltainen tuotannonala, jonka on saavutettava 15 prosentin *voittomarginaali* ollakseen kestävällä pohjalla. Tämä käsittää uudelleeninvestoinnit nykyisiin suunnitelmiin, jotta voidaan varmistaa tuleva toiminta ja säilyttää kilpailukyky sellaista tuontia vastaan, joka tulee maista, joissa energiakustannukset ovat alhaisemmat ja hiilestä irtautumista koskevat vaatimukset lievemmät” ja ”aiemmin teollisuus ei ole saavuttanut 15 prosentin *voittomarginaalia* säännöllisesti, mistä aiheutuneet monet ongelmat ovat johtaneet useiden PVC-yksiköiden ja jopa kokonaisten tuotantopaikkojen sulkemiseen”.

([4]) https://tron.trade.ec.europa.eu/investigations/case-view?caseId=2695.

— Shin-Etsu PVC BV, Hilversum, Alankomaat

— Vynova Belgium NV, Tessenderlo, Belgia ([5])

Vientiä harjoittavat tuottajat Egyptissä

— TCI Sanmar Chemicals S.A.E., Port Said

— Egyptian Petrochemical Company, Alexandria

Vientiä harjoittavat tuottajat Yhdysvalloissa

— Formosa Plastics Corporation, Livingston, Essex, New Jersey

— Westlake Chemicals, Houston, Texas

Etuyhteydetön kauppias

— Tricon Dry Chemicals, LLC, Houston, Texas

1.8 **Tutkimusajanjakso ja tarkastelujakso**

(32) Polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi 1 päivän lokakuuta 2022 ja 30 päivän syyskuuta 2023 välisen ajan, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'. Vahinkoa koskevaan arvioon vaikuttavien kehityssuuntausten tarkastelu kattoi 1 päivän tammikuuta 2020 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisen jakson, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

2. TUTKIMUKSEN KOHTEENA OLEVA TUOTE, TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

2.1 **Tutkimuksen kohteena oleva tuote**

(33) Tutkimuksen kohteena oleva tuote on suspensiopolyvinyylikloridi, jäljempänä 'S-PVC', jota ei ole sekoitettu muiden aineiden kanssa. Tarkasteltavana oleva tuote sisältää ainoastaan S-PVC:n eikä se sisällä emulsiopolyvinyylikloridia, jäljempänä 'E-PVC', jäljempänä 'tutkimuksen kohteena oleva tuote'.

(34) PVC on keinotekoinen termoplastinen polymeeri. PVC-hartsien valmistuksessa käytetään primaariraaka-aineena vinyylikloridimonomeeria (VCM), jota valmistetaan tuottamalla ensin eteenin ja kloorin reaktiolla etyleenidikloridia (EDC), joka sen jälkeen muunnetaan vinyylikloridimonomeeriksi lämpökrakkauksella. S-PVC tuotetaan suspensio-teknologialla.

(35) Suspensiomuodossa oleva PVC (S-PVC) on teollisuustuote, jota käytetään monenlaisissa sovelluksissa, esimerkiksi putkien ja liitososien, kalvojen ja folioiden valmistuksessa, ruiskupuristuksessa ja puhallusmuovauksessa.

2.2 **Tarkasteltavana oleva tuote**

(36) Tarkasteltavana oleva tuote on Egyptistä ja Amerikan yhdysvalloista, jäljempänä 'Yhdysvallat', jäljempänä 'asianomaiset maat', peräisin oleva tutkimuksen kohteena oleva tuote, joka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodiin ex 3904 10 00 (Taric-koodit 3904 10 00 15 ja 3904 10 00 80), jäljempänä 'tarkasteltavana oleva tuote'.

2.3 **Samankaltainen tuote**

(37) Tutkimuksessa kävi ilmi, että seuraavilla tuotteilla on samat fyysiset, kemialliset ja tekniset perusominaisuudet ja samat peruskäyttötarkoitukset:

— unioniin viety tarkasteltavana oleva tuote,

— asianomaisten maiden kotimarkkinoilla tuotettu ja myyty tutkimuksen kohteena oleva tuote sekä

([5]) Komissio sai mahdollisuuden tutustua otokseen valitun tuottajan (Vynova Wilhelmshaven GmbH) tuotanto- ja rahoitustietoihin ja tarkistaa ne tuottajaan etuyhteydessä olevan yrityksen Vynova Belgium NV:n (jalostuskorvaussopimuksen yrittäjä) toimitiloissa.

— unionin tuotannonalan unionissa tuottama ja myymä tutkimuksen kohteena oleva tuote.

(38) Komissio päätti tässä vaiheessa, että kyseiset tuotteet ovat näin ollen perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja samankaltaisia tuotteita.

3. POLKUMYYNTI

3.1 **Egypti**

3.1.1 *Vientiä harjoittavien tuottajien yhteistyö*

(39) Kuten edellä johdanto-osan 12 ja 13 kappaleessa todetaan, tutkimukseen ilmoittautui kaksi egyptiläistä vientiä harjoittavaa tuottajaa, TCI Sanmar ja EPC, ja ne toimittivat vastaukset kyselylomakkeeseen. EPC toimitti kyselylomakkeeseen puutteellisen vastauksen, josta puuttui olennaisia osia. Komissio ilmoitti sen vuoksi EPC:lle 16 päivänä tammikuuta 2024 päivätyllä kirjeellä aikomuksestaan soveltaa 18 artiklaa ja tehdä päätelmänsä puuttuvien tietojen osalta käytettävissä olevien tietojen perusteella. Samassa kirjeessä se kehotti EPC:tä toimittamaan puuttuvat tiedot. EPC ei kuitenkaan toimittanut tietoja senkään jälkeen, kun komissio oli toistanut pyyntönsä 6 päivänä helmikuuta 2024.

(40) EPC:n toimitiloihin 3 päivän maaliskuuta ja 6 päivän maaliskuuta 2024 välisenä aikana tehdyn tarkastuskäynnin aikana komissio havaitsi muita seikkoja, jotka johtivat perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan soveltamiseen.

(41) Koska EPC ei ollut toimittanut tarvittavia tietoja kotimarkkinahintojen, vientihintojen ja tuotantokustannusten arvioimiseksi, EPC:lle ilmoitettiin perusasetuksen 18 artiklan 4 kohdan mukaisesti 12 päivänä huhtikuuta 2024 päivätyllä kirjeellä syistä, joiden vuoksi komissio aikoi jättää huomiotta toimitetut tiedot, ja EPC:lle annettiin mahdollisuus toimittaa lisäselvityksiä. Luottamuksellisuussyistä taustatiedot lähetettiin ainoastaan EPC:lle.

(42) EPC vastusti 18 artiklan soveltamista 17 päivänä huhtikuuta 2024. EPC väitti, että se sai polkumyyntitapauksen tietoonsa vasta 12 päivänä joulukuuta 2023, että tämän jälkeen komissio hylkäsi määräajan pidentämistä koskevan pyynnön ja että sen vuoksi EPC ei voinut tosiasiallisesti osallistua tarkastusprosessiin.

(43) EPC lisäsi, että komission olisi (vähintään) otettava huomioon vientihintoihin liittyvät tiedot polkumyynnin määrittämiseksi, koska komission edustajat tarkastivat kaikkien vaadittujen asiakirjojen oikeellisuuden (suhteessa vientihintoihin) tarkastuskäynnin aikana.

(44) Lisäksi EPC katsoi tehneensä kaikin tavoin yhteistyötä käytettävissä olevien voimavarojensa mukaisesti ja viittasi WTO:n polkumyyntisopimuksen 15 artiklaan, jonka mukaan teollisuusmaajäsenten on erityisesti otettava huomioon kehitysmaajäsenten erityisasema.

(45) Komissio ei ole samaa mieltä EPC:n huomautuksista. Komissio muistuttaa EPC:n väitteen osalta, jonka mukaan EPC sai tutkimuksen tietoonsa vasta 12 päivänä joulukuuta 2023, että tämä tutkimus pantiin vireille 15 päivänä marraskuuta 2023 julkaisemalla vireillepanoilmoitus *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Komissio ilmoitti samana päivänä EPC:lle ja Egyptin arabitasavallan edustustolle suoraan tämän tutkimuksen vireillepanosta ja kehotti EPC:tä osallistumaan otantaprosessiin.

(46) EPC:n väitteestä, jonka mukaan se oli tehnyt kaikin tavoin yhteistyötä käytettävissä olevien voimavarojensa mukaan ja viittasi WTO:n polkumyyntisopimuksen 15 artiklaan, komissio totesi, että minkään osapuolen rajallisilla voimavaroilla ei voida perustella sitä, että tarkkojen polkumyyntimarginaalien laskemista varten tarvittavat tiedot puuttuvat tai toimitettujen tietojen vertailu on mahdotonta. Lisäksi komissio muistutti, että se oli poikkeuksellisesti hyväksynyt EPC:n osallistumisen tutkimukseen huolimatta siitä, että EPC ei ollut täyttänyt otantaa koskevaa lomaketta (ks. johdanto-osan 13 kappale) ja että se ilmoittautui alun perin tavanomaisen määräajan ulkopuolella.

(47) Näin ollen komissio jätti alustavasti huomiotta EPC:n toimittamat tiedot ja vahvisti, että kyseisen vientiä harjoittavan tuottajan osalta käytetään käytettävissä olevia tietoja perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan perusteella.

3.1.2 *Etuyhteydettömät kauppiaat*

(48) Valituksessa esitettyjen tietojen mukaan vienti unioniin tapahtui etuyhteydettömien kauppiaiden välityksellä, ja vientiä harjoittavat tuottajat olivat tietoisia näiden kauppiaiden välityksellä tapahtuneen myynnin lopullisesta määränpäästä. Komissio pyysi ja sai kahdelta vientiä harjoittavalta tuottajalta kyseisten kauppiaiden nimet ja yhteystiedot. Seitsemän etuyhteydetöntä kauppiasta, joiden osuus Egyptistä peräisin olevasta kokonaistuonnista tutkimusajanjaksolla oli yhteensä yli 70 prosenttia, täytti kyselylomakkeen ainakin osittain. Toimitettujen tietojen mukaan nämä kauppiaat jälleenmyivät tarkasteltavana olevaa tuotetta joko unionissa oleville asiakkaille tai kolmansien maiden asiakkaille. Yksikään niistä ei jälleenmyynyt tarkasteltavana olevaa tuotetta asiakkaille Egyptissä.

(49) Kyseisten kauppiaiden toimittamat tiedot eivät olleet tarpeen polkumyynnin määrittämiseksi Egyptin osalta muuten kuin sen vahvistamiseksi, että etuyhteydettömien kauppiaiden jälleenmyynti ei kohdistunut Egyptin kotimarkkinoille. TCI Sanmar osoitti tämän viennin lopullisen määränpään kirjanpidossaan, erityisesti käytettävissä olevien lähetysasiakirjojen perusteella.

3.1.3 *Normaaliarvo*

(50) Perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan EPC:hen soveltamisen vuoksi (ks. 3.1.1 jakso) jäljempänä kuvattua polkumyyntimarginaalin laskemista sovellettiin ainoastaan toiseen egyptiläiseen vientiä harjoittavaan tuottajaan eli TCI Sanmariin.

(51) Komissio tutki ensin, oliko kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä edustava perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Kotimarkkinamyyntiä pidetään edustavana, jos samankaltaisen tuotteen riippumattomille asiakkaille suuntautuvan kotimarkkinamyynnin osuus vientiä harjoittavaa tuottajaa kohden on vähintään viisi prosenttia sen tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaisvientimäärästä unioniin tutkimusajanjakson aikana. Tällä perusteella samankaltaisen tuotteen kokonaismyynti kotimarkkinoilla oli edustavaa.

(52) Tämän jälkeen komissio yksilöi ne kotimarkkinoilla myydyt tuotelajit, joiden kotimarkkinamyynti oli edustavaa ja jotka olivat samanlaisia kuin unioniin vietäviksi myydyt tuotelajit tai niihin verrattavissa.

(53) Sitten komissio tutki, oliko kotimarkkinamyynti kunkin sellaisen tuotelajin osalta, joka on samanlainen kuin unioniin vietäviksi myydyt tuotelajit tai verrattavissa niihin, edustavaa perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Tuotelajin kotimarkkinamyynti on edustavaa, jos kyseisen tuotelajin riippumattomille asiakkaille suuntautuvan kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä tutkimusajanjakson aikana on vähintään viisi prosenttia samanlaisen tai siihen verrattavissa olevan tuotelajin kokonaisvientimäärästä unioniin. Komissio vahvisti, että kotimarkkinamyynti oli edustavaa, koska sen osuus samanlaisen tuotteen unioniin suuntautuvan viennin kokonaismäärästä oli yli viisi prosenttia.

(54) Seuraavaksi komissio määritti kunkin tuotelajin osalta kotimarkkinoiden riippumattomille asiakkaille suuntautuvan kannattavan myynnin osuuden tutkimusajanjaksolla, jotta se voisi päättää, käytetäänkö normaaliarvon laskemisessa tosiasiallista kotimarkkinamyyntiä perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

(55) Normaaliarvo perustuu kunkin tuotelajin tosiasialliseen kotimarkkinahintaan riippumatta siitä, oliko myynti kannattavaa vai ei, jos

a) vähintään laskettuja tuotantokustannuksia vastaavalla nettomyyntihinnalla tapahtuneen tuotelajin myynnin määrä oli yli 80 prosenttia tämän tuotelajin kokonaismyyntimäärästä sekä

b) tuotelajin painotettu keskimääräinen myyntihinta vastaa vähintään tuotannon yksikkökustannuksia.

(56) Tässä tapauksessa normaaliarvo on kyseisen tuotelajin koko kotimarkkinamyynnin hintojen painotettu keskiarvo tutkimusajanjaksolla.

(57) Normaaliarvo on tuotelajien pelkästään kannattavan kotimarkkinamyynnin tuotelajikohtainen tosiasiallinen kotimarkkinahinta tutkimusajanjaksolla, jos

a) tuotelajin kannattavan myynnin määrä on enintään 80 prosenttia tämän tuotelajin kokonaismyyntimäärästä tai

b) tuotelajin painotettu keskimääräinen hinta alittaa tuotannon yksikkökustannukset.

(58) Kotimarkkinamyyntiä koskevasta analyysistä ilmeni, että tuotelajista riippuen kunkin tuotelajin kotimarkkinamyynnistä 5–97 prosenttia oli kannattavaa ja että painotettu keskimääräinen myyntihinta oli korkeampi kuin tuotantokustannukset. Näin ollen normaaliarvo laskettiin ainoastaan kannattavan myynnin painotettuna keskiarvona, jos kotimarkkinamyynnin osuus kyseisen tuotelajin kokonaismyyntimäärästä oli enintään 80 prosenttia.

3.1.4 *Vientihinta*

(59) TCI Sanmar vei tuotetta unioniin sellaisten etuyhteydettömien kauppiaiden välityksellä, jotka ostivat tarkasteltavana olevan tuotteen TCI Sanmarilta ja myivät sen edelleen riippumattomille asiakkaille unionissa. Kuten edellä johdantoosan 49 kappaleessa todetaan, TCI Sanmar osoitti kirjanpidossaan etuyhteydettömille kauppiaille suuntautuneen vientimyynnin lopullisen määränpään.

(60) Perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti näin määritetty vientihinta oli tarkasteltavana olevasta, etuyhteydettömälle kauppiaalle myydystä tuotteesta tosiasiallisesti maksettu tai maksettava hinta.

3.1.5 *Vertailu*

(61) Komissio vertasi normaaliarvoa ja vientihintaa noudettuna lähettäjältä -tasolla.

(62) Tasapuolisen vertailun varmistamiseksi komissio oikaisi tarvittaessa normaaliarvoa ja/tai vientihintaa, jotta hintoihin ja niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat erot voitiin ottaa huomioon perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti.

(63) TCI Sanmar ja Egyptin hallitus väittivät, että normaaliarvoja olisi oikaistava alaspäin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan k alakohdan mukaisesti, kun otetaan huomioon valuuttakriisin vaikutukset Egyptin talouteen tutkimusajanjakson aikana. Väitteensä perustelemiseksi TCI Sanmar viittasi sellaisten niin kutsuttujen rinnakkaisten tai pimeiden markkinoiden kehitykseen, joilla käytiin kauppaa kovalla valuutalla, kuten Yhdysvaltain dollarilla tai eurolla, Egyptin keskuspankin, jäljempänä 'CBE', vahvistamia virallisia vaihtokursseja huomattavasti korkeammilla kursseilla, mikä on kuvattu esimerkiksi Yhdysvaltojen kauppaministeriön 19 päivänä syyskuuta 2023 julkaisemassa markkinatietousraportissa tai BNP Paribasin julkaisemassa tutkimuksessa. TCI Sanmar lisäsi, että tarkasteltavana olevan tuotteen kotimarkkinamyynnin maksut tapahtuivat Egyptin puntina (EGP). Nämä maksut muunnettiin kirjanpidossa Yhdysvaltain dollareiksi. Sovellettavien kirjanpitosääntöjen vuoksi muuntamisessa oli käytettävä CBE:n kurssia.

(64) TCI Sanmar toisti väitteensä 22 päivänä maaliskuuta 2024 ja lisäsi, että Egypti oli tehnyt Kansainvälisen valuuttarahaston, jäljempänä 'IMF', kanssa merkittävän, arvoltaan kahdeksan miljardin Yhdysvaltain dollarin suuruisen sopimuksen. Sopimuksen keskeisenä ehtona oli IMF:n näkökulmasta se, että CBE antoi markkinavoimille mahdollisuuden määrittää Egyptin punnan arvo virallisen valuuttakurssin ja niin kutsuttujen rinnakkaisten markkinoiden kurssin välisen eron poistamiseksi. Kun CBE oli hyväksynyt tämän ehdon, virallinen valuuttakurssi muuttui tasolta, jossa yksi Yhdysvaltain dollari vastaa noin 31:tä Egyptin puntaa (5 päivänä maaliskuuta 2024), tasolle, jossa yksi Yhdysvaltain dollari vastaa noin 49:ää Egyptin puntaa (6 päivänä maaliskuuta 2024) (Egyptin punnan arvo laski noin 60 prosenttia).

(65) Komissio hylkäsi alkuperäisen ja toistetun väitteen. Yksikään väitteen esittäneistä osapuolista ei pystynyt perustelemaan väitteitään erityisesti siksi, että pimeistä tai rinnakkaisista markkinoista ei ollut olemassa aiemmin kirjattuja kursseja. Lisäksi TCI Sanmarin kirjanpitokäytännössä määrättiin CBE:n vahvistamien virallisten kurssien käytöstä ja vahvistettiin näin ollen komission näkemys siitä, että kyseisiä kursseja oli käytetty.

(66) Toistetun väitteen lisäksi komissio selvensi, että tutkimusajanjakson jälkeisiä tapahtumia ei yleensä voida ottaa huomioon polkumyynnin määrittämisessä. Kun komissio vertaa vienti- ja kotimarkkinahintoja, sen on tukeuduttava yksinomaan virallisiin vaihtokursseihin. Valuuttakurssin merkittävää muutosta, joka tapahtui 6 päivänä maaliskuuta 2024, ei voida hyväksyä jälkikäteen esitetyksi näytöksi, jolla osoitettaisiin, että tällaista merkittävää valuuttakurssin muutosta olisi sovellettava aiempaan kauteen, tässä tapauksessa tutkimusajanjaksoon.

(67) TCI Sanmar vaati lisäksi luottokustannusten oikaisua. Komissio hylkäsi väitteen ja katsoi, että TCI Sanmarin esittämät tosiseikat oikeuttivat TCI Sanmarin vaatiman vientihinnan oikaisuun alaspäin eikä ylöspäin. Luottamuksellisuussyistä asiaa koskevat lisätiedot lähetettiin ainoastaan TCI Sanmarille.

(68) Kotimarkkina- ja/tai vientihintoihin tehtiin oikaisuja ilmoitettujen rahti-, vakuutus-, käsittely- ja luottokustannusten, pankkimaksujen sekä pakkauskustannusten huomioon ottamiseksi silloin, kun tällaiset vähennykset katsottiin perustelluiksi.

3.1.6 *Polkumyyntimarginaalit*

(69) Tähän perustuva TCI Sanmarin painotettu keskimääräinen polkumyyntimarginaali ilmaistuna prosentteina CIF-hinnasta unionin rajalla tullaamattomana on 86,1 prosenttia.

(70) Kuten edellisissä johdanto-osan 39–47 kappaleessa selitetään, komissio käytti perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti käytettävissä olevia tietoja EPC:n osalta. Tältä osin komissio katsoi aiheelliseksi vahvistaa EPC:n polkumyyntimarginaalin TCI Sanmarin unioniin myymän edustavimman tuotelajin edustavan myynnin perusteella. Tämän tuotelajin osuus kaikesta TCI Sanmarin unioniin suuntautuvasta viennistä oli yli 90 prosenttia, ja koska yhteistyötä ei tehty, komissio katsoi, että menetelmässä otettiin asianmukaisesti huomioon yrityksen mahdollisuudet polkumyynnin harjoittamiselle ottaen huomioon menettelyllinen asiayhteys, jossa yhteistyöstä kieltäytyminen tapahtui, ja asiakirja-aineistossa oleva asiaa koskeva näyttö. Näin ollen laskettu polkumyyntimarginaali oli 109,5 prosenttia, ja sitä sovellettiin EPC:hen.

(71) Kaikki tiedossa olevat vientiä harjoittavat tuottajat ilmoittautuivat tähän tutkimukseen. Tämän perusteella komissio päätti asettaa yhteistyöhön osallistumattomia vientiä harjoittavia tuottajia koskevan polkumyyntimarginaalin sen yrityksen tasolle, jonka polkumyyntimarginaali oli korkein, eli EPC:n tasolle.

(72) Väliaikaiset polkumyyntimarginaalit – ilmaistuina prosentteina CIF-hinnasta unionin rajalla tullaamattomana – ovat seuraavat:

Yritys	Väliaikainen polkumyyntimarginaali
TCI Sanmar Chemicals S.A.E.	86,1 %
Egyptian Petrochemical Company	109,5 %
Kaikki muut yritykset	109,5 %

3.2 **Yhdysvallat**

3.2.1 *Etuyhteydettömät kauppiaat*

(73) Kuten Egyptin tapauksessa (ks. johdanto-osan 48 kappale), komissio pyysi ja sai kahdelta otokseen valitulta vientiä harjoittavalta tuottajalta niiden etuyhteydettömien kauppiaiden nimet ja yhteystiedot, joiden välityksellä suuri osa niiden vientimyynnistä unioniin kanavoitiin valituksen tietojen mukaan. Komissio otti yhteyttä kauppiaisiin suoraan ja otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien välityksellä ja pyysi niitä täyttämään erityisen kyselylomakkeen, jonka tarkoituksena oli määrittää Formosan ja Westlaken PVC:n myynnin lopullinen määränpää. Yhdeksän etuyhteydetöntä kauppiasta toimitti komissiolle vastauksen osittain tai kokonaan kyseiseen kyselylomakkeeseen. Nämä tiedot kattoivat vain rajallisen määrän otokseen valittujen osapuolten EU:hun suuntautuvasta myynnistä. Otokseen valitut osapuolet saivat kuitenkin itse etuyhteydettömiltä kauppiailtaan lisätietoja, joiden perusteella komissio pystyi arvioimaan lopullisen määränpään Formosan vientimyynnin koko määrälle ja 98,5 prosentille Westlaken vientimyynnin määrästä. Polkumyyntilaskelmissa käytettiin kaikkea vientimyyntiä, jonka osalta EU:n määränpää voitiin vahvistaa.

3.2.2 *Normaaliarvo*

(74) Komissio tutki ensin, oliko kunkin otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä edustava perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Kotimarkkinamyyntiä pidetään edustavana, jos samankaltaisen tuotteen riippumattomille asiakkaille suuntautuvan kotimarkkinamyynnin osuus vientiä harjoittavaa tuottajaa kohden on vähintään viisi prosenttia sen tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaisvientimäärästä unioniin tutkimusajanjakson aikana. Tällä perusteella kunkin otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan samankaltaisen tuotteen kokonaismyynti kotimarkkinoilla todettiin edustavaksi.

(75) Tämän jälkeen komissio yksilöi ne kotimarkkinoilla myydyt tuotelajit, jotka olivat samanlaisia kuin niiden vientiä harjoittavien tuottajien, joiden kotimarkkinamyynti oli edustavaa, unioniin vietäviksi myymät tuotelajit tai verrattavissa niihin.

(76) Sitten komissio tutki, oliko kunkin otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan kotimarkkinamyynti kunkin sellaisen tuotelajin osalta, joka on samanlainen kuin unioniin vietäviksi myydyt tuotelajit tai verrattavissa niihin, edustavaa perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Tuotelajin kotimarkkinamyynti on edustavaa, jos kyseisen tuotelajin riippumattomille asiakkaille suuntautuvan kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä tutkimusajanjakson aikana on vähintään viisi prosenttia samanlaisen tai siihen verrattavissa olevan tuotelajin kokonaisvientimäärästä unioniin. Komissio vahvisti, että otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien kotimarkkinamyynti oli edustavaa, koska sen osuus samanlaisen tuotteen unioniin suuntautuvan vientimyynnin kokonaismäärästä oli yli viisi prosenttia.

(77) Seuraavaksi komissio määritti kunkin tuotelajin osalta kotimarkkinoiden riippumattomille asiakkaille suuntautuvan kannattavan myynnin osuuden tutkimusajanjaksolla, jotta se voisi päättää, käytetäänkö normaaliarvon laskemisessa tosiasiallista kotimarkkinamyyntiä perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

(78) Normaaliarvo perustuu kunkin tuotelajin tosiasialliseen kotimarkkinahintaan riippumatta siitä, oliko myynti kannattavaa vai ei, jos

a) vähintään laskettuja tuotantokustannuksia vastaavalla nettomyyntihinnalla tapahtuneen tuotelajin myynnin määrä oli yli 80 prosenttia tämän tuotelajin kokonaismyyntimäärästä sekä

b) tuotelajin painotettu keskimääräinen myyntihinta vastaa vähintään tuotannon yksikkökustannuksia.

(79) Tässä tapauksessa normaaliarvo on kyseisen tuotelajin koko kotimarkkinamyynnin hintojen painotettu keskiarvo tutkimusajanjaksolla.

(80) Normaaliarvo on tuotelajien pelkästään kannattavan kotimarkkinamyynnin tuotelajikohtainen tosiasiallinen kotimarkkinahinta tutkimusajanjaksolla, jos

a) tuotelajin kannattavan myynnin määrä on enintään 80 prosenttia tämän tuotelajin kokonaismyyntimäärästä tai

b) tuotelajin painotettu keskimääräinen hinta alittaa tuotannon yksikkökustannukset.

(81) Kotimarkkinamyyntiä koskevasta analyysistä ilmeni, että kummankin vientiä harjoittavan tuottajan osalta, lukuun ottamatta Westlaken kahta tuotelajia, alle 80 prosenttia niiden kotimarkkinamyynnistä oli kannattavaa. Näin ollen normaaliarvo laskettiin pelkästään kannattavan myynnin painotettuna keskiarvona kyseisen myynnin osalta. Vientiä harjoittavan tuottajan niiden kahden tuotelajin osalta, joiden kotimarkkinamyynnistä yli 80 prosenttia oli kannattavaa, normaaliarvo laskettiin koko kotimarkkinamyynnin hintojen painotettuna keskiarvona tutkimusajanjakson ajalta.

3.2.3 *Vientihinta*

(82) Otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat harjoittivat vientiä unioniin joko suoraan riippumattomille asiakkaille tai, kuten johdanto-osan 73 kappaleessa selitetään, Yhdysvalloissa toimivien etuyhteydettömien kauppiaiden välityksellä.

(83) Jos myynti tapahtui suoraan riippumattomille asiakkaille unionissa, vientihinta oli perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti unioniin vietäväksi myydystä tarkasteltavana olevasta tuotteesta tosiasiallisesti maksettu tai maksettava hinta. Yhdysvalloissa toimivien etuyhteydettömien kauppiaiden välityksellä tapahtuneen välillisen myynnin osalta vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti sen hinnan perusteella, jolla tarkasteltavana olevaa tuotetta myytiin kyseisille kauppiaille.

(84) Komissio vertaili normaaliarvoa ja otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien vientihintaa noudettuna lähettäjältä -tasolla.

(85) Tasapuolisen vertailun varmistamiseksi komissio oikaisi tarvittaessa normaaliarvoa ja/tai vientihintaa, jotta hintoihin ja niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat erot voitiin ottaa huomioon perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Oikaisuja tehtiin kuljetus-, luotto-, pakkaus-, alennus-, käsittely- ja lastauskustannusten huomioon ottamiseksi tarvittaessa.

3.2.4 *Polkumyyntimarginaalit*

(86) Komissio vertasi otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien osalta samankaltaisen tuotteen kunkin tuotelajin painotettua keskimääräistä normaaliarvoa tarkasteltavana olevan tuotteen vastaavan tuotelajin painotettuun keskimääräiseen vientihintaan perusasetuksen 2 artiklan 11 ja 12 kohdan mukaisesti.

(87) Tämän perusteella väliaikaiset painotetut keskimääräiset polkumyyntimarginaalit – ilmaistuina prosentteina CIF-hinnasta unionin rajalla tullaamattomana – ovat seuraavat:

Yritys	Väliaikainen polkumyyntimarginaali
Formosa Plastics Corporation	70,3 %
Westlake Chemicals	58,0 %

(88) Otoksen ulkopuolisten yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta komissio laski otokseen kuuluvien osapuolten painotetun keskimääräisen polkumyyntimarginaalin perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdan mukaisesti.

(89) Tämän perusteella otoksen ulkopuolisten yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien väliaikainen polkumyyntimarginaali on 63,7 prosenttia.

(90) Määrittääkseen menetelmän, jolla lasketaan jäännöspolkumyyntimarginaali eli kaikkiin muihin sellaisiin yhdysvaltalaisiin vientiä harjoittaviin tuottajiin sovellettava marginaali, jotka eivät ilmoittautuneet tutkimuksen aikana, komissio tarkasteli ensin vientiä harjoittavien tuottajien yhteistyössä toimimisen astetta. Yhteistyössä toimimisen aste on yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien unioniin suuntautuvan viennin määrä ilmaistuna osuutena asianomaisesta maasta unioniin tutkimusajanjaksolla tulleesta kokonaistuonnista, joka määritettiin Comext-tietokannan tilastojen perusteella. Neljän yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan osuus Yhdysvalloista unioniin suuntautuvasta viennistä tutkimusajanjaksolla oli 76,5 prosenttia ([6]). Sen vuoksi yhteistyössä toimimisen astetta pidetään tässä tapauksessa alhaisena. Näin ollen kaikkien muiden yhdysvaltalaisten vientiä harjoittavien tuottajien polkumyyntimarginaalin komissio määritti käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti. Komissio päätti vahvistaa jäännöspolkumyyntimarginaalin sille polkumyynnin tasolle, joka havaittiin otokseen valitulla vientiä harjoittavalla tuottajalla, jonka painotettu keskimääräinen polkumyyntimarginaali oli korkein edustavimman tuotelajin osalta.

(91) Väliaikaiset polkumyyntimarginaalit – ilmaistuina prosentteina CIF-hinnasta unionin rajalla tullaamattomana – ovat seuraavat:

([6]) Edustavuutta laskiessaan komissio vertasi yhteistyössä toimineiden yhdysvaltalaisten vientiä harjoittavien tuottajien ilmoittamaa tarkasteltavana olevan tuotteen myyntiä EU:ssa Eurostatin tuontitilastoihin, jotka on oikaistu asianmukaisesti jättämällä E-PVC tietojen ulkopuolelle.

Yritys	Väliaikainen polkumyyntimarginaali
Formosa Plastics Corporation	70,3 %
Westlake Chemicals	58,0 %
Muut yhteistyössä toimineet yritykset	62,1 %
Kaikki muut yritykset	77,0 %

4. VAHINKO

4.1 **Unionin tuotannonalan ja unionin tuotannon määritelmä**

(92) Samankaltaista tuotetta valmisti tutkimusajanjaksolla 12 unionin tuottajaa. Nämä tuottajat muodostavat perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun 'unionin tuotannonalan'. Kolme unionin tuottajaa ovat valituksen tekijä.

(93) Unionin kokonaistuotannoksi tutkimusajanjaksolla vahvistettiin 3 842 081 tonnia. Komissio määritti luvun kaikkien käytettävissä olevien unionin tuotannonalaa koskevien tietojen, kuten makrokyselyyn annettujen vastausten, otokseen valittujen tuottajien luo tehtyjen tarkastuskäyntien aikana kerättyjen tietojen, muiden yhteistyössä toimineiden tuottajien toimittamien kyselylomakkeiden ja Eurostatin virallisten tilastojen perusteella. Kuten johdanto-osan 9 kappaleessa todetaan, otokseen valittujen kolmen unionin tuottajan osuus samankaltaisen tuotteen unionin kokonaistuotannosta oli 25 prosenttia.

4.2 **Unionin markkinoiden määrittäminen**

(94) Unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon sekä kulutuksen ja erilaisten unionin tuotannonalan tilanteeseen liittyvien taloudellisten indikaattorien määrittämiseksi komissio tutki, olisiko unionin tuotannonalan samankaltaisen tuotteen tuotannon jalostuskorvaussopimukset ja tuotantoketjun alkupään toimet otettava huomioon tarkastelussa ja missä määrin.

(95) Komissio totesi, että kaksi kolmesta otokseen kuuluneesta tuottajasta toimii jalostuskorvaussopimusten nojalla. Kunkin jalostuskorvaussopimuksen mukaan yrittäjä oli toinen konserniin kuuluva yksikkö, joka vastasi tuotantopanosten hankinnasta ja tuotetun samankaltaisen tuotteen myynnistä siten, että otokseen valitulle tuottajalle maksettiin korvaus jalostuskorvausmaksulla. Sen vuoksi kahden otokseen valitun tuottajan taloudelliset tiedot eivät riittäneet vahinkoanalyysin tekemiseen, koska taloudelliset tulokset olisivat melko vakaat ja heijastaisivat jalostuskorvausmaksua eikä yrittäjien taloudellisia tuloksia. Näin ollen komissio sai näiden kahden otokseen valitun tuottajan osalta pääsyn yrittäjien kirjanpitoon ja jakamiseen vaikuttavia tekijöitä koskeviin tietoihin, jotta se pystyi todentamaan samankaltaisen tuotteen tuotannon taloudellisen tuloksen kokonaisuudessaan otokseen valituilla toimipaikoilla. Tämä tarkoitti, että komissio pystyi todentamaan taloudelliset tulokset, jotka yrittäjät olivat saaneet jalostuskorvaussopimuspuolten toteuttamasta PVC:n valmistuksesta otokseen valituilla tuotantopaikoilla.

(96) S-PVC on keinotekoinen termoplastinen polymeeri, joka saadaan aikaan vinyylikloridin polymeroinnilla. Vinyylikloridimonomeeri (VCM) on primaariraaka-aine, ja se valmistetaan lämpökrakkaamalla etyleenidikloridia (EDC), joka valmistetaan eteenin suoran kloorauksen tai oksikloorauksen avulla. Yksi otokseen valituista tuottajista ostaa eteeniä, klooria ja/tai EDC:tä kolmansien osapuolten toimittajilta. Kahden muun otokseen valitun tuottajan yrittäjät voivat hankkia EDC:tä myös markkinoilta (ja ne tekevätkin näin säännöllisesti), mutta niiden konserneilla on valmiudet tuottaa EDC:tä kloorista, jonka on valmistanut yhteinen yksikkö, jossa kunkin konsernin osuus on 50 prosenttia. Klooria ostetaan siirtohintaan, joka on pysynyt vakaana tarkastelujaksolla ja joka sisällytetään kaupankäyntimalliin, jonka eri veroviranomaiset unionissa hyväksyvät markkinaehtoisella hinnalla tapahtuvaksi.

(97) Komissio sai Westlakelta huomautuksia, joiden mukaan asiaan liittyvä kaustista soodaa koskeva liiketoiminta olisi sisällytettävä vahinkoanalyysiin. Kaustista soodaa ja klooria tuotetaan elektrolyyttisesti suolasta. Kaustista soodaa käytetään yleisesti kemianteollisuudessa perusaineena. Valituksen tekijä totesi, että kaustinen sooda on kloorin tuotannon rinnakkaistuote ja molempia tuotetaan lähes yhtä suurina määrinä kloori-alkaliprosessissa ([7]), ja kyseenalaisti sen, että kaustista soodaa voitaisiin pitää PVC:n rinnakkaistuotteena tai sivutuotteena. Komissio totesi sen, että kaikki PVC:n tuottajat eivät harjoita kloorin tuotantoa, viittaavan erittäin vahvasti siihen, että näitä kahta tuotannonalaa on pidettävä erillisinä tuotannonaloina, vaikka kloori-alkaliprosessi onkin niitä yhdistävä tekijä ([8]).

(98) Westlake väitti myös, että S-PVC:n markkinoilla on kolme eri tuotesegmenttiä ('perustuote', 'täyteainepitoinen tuote' ja 'erikoistuote') ja että tutkimuksessa ei tehty asianmukaista eroa tuotesegmenttien välillä. Westlake väitti, että komissio oli aiemmin tunnustanut nämä kolme segmenttiä kilpailuasioiden yhteydessä. Komissio totesi, että Westlaken mainitsemassa asiakirjassa todettiin, että erikoistuote ja täyteainepitoinen tuote ovat kapean erikoisalan markkinoita ([9]). Valituksen tekijä väitti puolestaan, että perustuotteeksi, täyteainepitoiseksi tuotteeksi ja erikoistuotteeksi katsotulla S-PVC:llä on samat kemialliset perusominaisuudet ja että kyse on ainoastaan tuotelajeista ja että komission ehdottamat tuotteen valvontakoodit, jäljempänä 'PCN-koodi', olivat riittävän täsmällisiä, jotta voitiin ottaa huomioon erot, jotka vaikuttavat hintojen vertailukelpoisuuteen tai vahingon ja syy-yhteyden määrittämiseen. Valituksen tekijä väitti myös, että Westlake ei toimittanut näyttöä siitä, että polkumyynnillä tapahtuva tuonti koskisi muita todennäköisemmin yhtä tai useampaa oletetuista segmenteistä, että ei esitetty näyttöä siitä, että hintaeroihin ei voitaisi puuttua PCN-koodien rakenteella, ja että ei ollut näyttöä siitä, että tuotteet eivät olisi vaihdettavissa keskenään. Komissio totesi, että otokseen valitut unionin tuottajat tuottavat yleisintä yleiskäyttöistä S-PVC:tä (jota Westlake kutsuu perustuotteeksi) ja että S-PVC:n käytön tärkein määräävä tekijä oli sen K-arvo ([10]) ja että PCN-koodit B ja C kattaisivat perustuotteeksi kutsutun S-PVC:n tutkimuksessa. Tähän liittyen komissio totesi, että ilmaisu "erikoistuote" on pikemminkin kaupallinen luokitus tai termi kuin käytännön standardi (sillä tuote, jota yksi tuottaja kutsuisi "erikoistuotteeksi" voi toisen tuottajan mukaan olla "perustuote").

(99) Komissio totesi, että tuotantoprosessin erot ovat vähäisiä, mikä käy ilmi siitä, että yksi otokseen valittu tuottaja voi käyttää samoja tuotantolinjoja valmistaakseen jotakin S-PVC-erikoistuotetta ([11]). Komissio totesi, että Westlake ei esittänyt huomautuksia ehdotetusta unionin otoksesta, vaikka sen tiedossa oli, että, että otokseen valitut kolme unionin tuottajaa eivät toimineet kolmella väitetyllä segmentillä. Komissio ei myöskään löytänyt mitään näyttöä sellaisesta väitettyjen segmenttien merkityksestä hintojen, kustannusten tai markkinoiden segmentoitumisen kannalta, mitä PCN-koodirakenne ei kata. Näin ollen Westlaken väite kolmen segmentin olemassaolosta hylättiin.

([7]) Kloori-alkaliprosessi on teollinen prosessi natriumkloridiliuosten (NaCl) elektrolyysiä varten. Sillä tarkoitetaan teknologiaa, jota käytetään kloorin ja natriumhydroksidin (kaustisen soodan) valmistukseen. Molemmat ovat teollisuuden tarvitsemia perustuotteena käytettäviä kemikaaleja.

([8]) Valituksen tekijän esittämät perustelut sisälsivät viisi syytä: i) PVC:n ja kaustisen soodan markkinat ovat erilaiset ja erilliset, ii) kaikki PVC:n tuottajat eivät ole integroituneita eivätkä tuota kaustista soodaa, iii) PVC:tä ja kaustista soodaa ei valmisteta samassa tuotantoprosessissa, iv) kloori ja kaustinen sooda ovat suolan elektrolyysin rinnakkaistuotteita, ja v) olisi mahdotonta määrittää, kumpi näistä kahdesta tuotannonalasta tuottaa primaarituotteen ja kumpi tuotannonala tuottaa toissijaisen "sivutuotteen".

([9]) Asia M.6905 – INEOS/Solvay/JV; saatavilla osoitteessa https://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/decisions/m6905_8118_2.pdf.

([10]) K-arvo on molekyylipainon ja polymerisaatioasteen indikaattori, ja komissio valitsi neljä erilaista PCN-koodia K-arvon perusteella ja laajensi näin valituksessa ehdotettua kolmen PCN-koodin rakennetta. Vain yksi otokseen valittu unionin tuottaja tuotti suhteellisen pieniä määriä erikoistuotteeksi katsottua S-PVC:stä samoilla valmistuslinjoilla, joilla tuotettiin yleiseen käyttöön tarkoitettua S-PVC:tä. Kyseinen tuottaja kutsui S-PVC:tä erikoistuotteeksi, jos tuote oli mukautettu käyttäjän erityistarpeisiin (esim. lisäämällä siihen lisäaineita, värjäämällä jne.).

([11]) Asiaa M.6905 koskevassa raportissa todetaan, että täyteainepitoiseksi tuotteeksi katsottua S-PVC:tä voidaan itse asiassa tuottaa tuotantolinjoilla, joita käytetään erikoistuotteeksi katsotun S-PVC:n tai perustuotteeksi katsotun S-PVC:n tuotantoon, kunhan käytössä on asianmukainen kuivausyksikkö. Tämä johtuu siitä, että täyteainepitoiseksi tuotteeksi katsotun S-PVC:n hiukkaset ovat paljon pienempiä kuin perustuotteeksi katsotun S-PVC:n hiukkaset, minkä vuoksi tarvitaan kehittyneempiä kuivauslaitteita. Erikoistuotteeksi katsottua S-PVC:tä voidaan tuottaa myös tuotantolinjoilla, joita tavallisesti käytetään perustuotteeksi katsotun S-PVC:n tai täyteainepitoiseksi tuotteeksi katsotun S-PVC:n tuotannossa, kunhan käytössä on komonomeerin injektiolinjoja ja asianmukaisia monomeerien talteenottoyksiköitä.

4.3 **Unionin kulutus**

(100) Komissio määritti unionin kulutuksen seuraavien perusteella:

— otokseen valittujen unionin tuottajien vahvistettu myynti

— otoksen ulkopuolisten yhteistyössä toimineiden unionin PVC:n tuottajien myynti, joka perustui valituksen tekijältä saatuihin tietoihin

— muiden unionin PVC:n tuottajien myynti, joka perustui komissiolle toimitettuihin tietoihin

— muiden unionin PVC:n tuottajien myynti ekstrapoloituna sen perusteella, mikä on niiden osuus PVC:n tuotannosta unionissa viimeisimpien virallisten tilastotietojen (PRODCOM) mukaan

— PVC:n tuonti unioniin Eurostatin Comext-tietokannan mukaisesti.

(101) Unionin kulutus kehittyi seuraavasti:

Taulukko 1

Unionin kulutus (tonnia)

	2020	2021	2022	Tutkimusajanjakso
Unionin kulutus yhteensä	3 952 433	4 452 620	3 636 723	3 223 419
Indeksi	*100*	*113*	*92*	*82*

Lähde: unionin tuotannonala, otokseen valitut unionin tuottajat, muut unionin tuottajat, Eurostat.

(102) Samankaltaisen tuotteen kulutus unionissa määritettiin yhdistämällä tiedot unionin tuottajien myynnistä EU:ssa (ks. johdanto-osan 100 kappale) ja Eurostatin tuontitiedot. Koska tutkimuksen kohteena oleva tuote käsittää ainoastaan S-PVC:n, S-PVC:n tuonnin arvioitiin olevan 96 prosenttia CN-koodiin 3904 10 00 kuuluvasta tuonnista, ja muussa tuonnissa on kyse E-PVC:stä. CN-koodiin 3904 10 00 kuuluva tuonti jaettiin näiden kahden PVC-lajin kesken valituksessa esitettyjen markkinatietojen perusteella.

(103) Unionin kokonaiskulutus on ollut laskusuunnassa vuodesta 2021, jolloin covid-19-pandemian jälkeinen elpyminen oli voimakasta. Vuodesta 2020 alkaen unionin kokonaiskulutus on vähentynyt 18 prosenttia, mihin on vaikuttanut rakennusalan tämänhetkinen supistuminen unionissa.

4.4 **Tuonti asianomaisista maista**

4.4.1 *Asianomaisista maista peräisin olevan tuonnin vaikutusten kumulatiivinen arviointi*

(104) Komissio tutki, olisiko asianomaisista maista peräisin olevan S-PVC:n tuontia arvioitava kumulatiivisesti perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

(105) Egyptistä ja Yhdysvalloista peräisin olevan tuonnin suhteen osoitetut polkumyyntimarginaalit ylittivät perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdassa säädetyn vähimmäistason. Asianomaisista maista peräisin olevan tuonnin määrä ei ollut merkityksetön perusasetuksen 5 artiklan 7 kohdassa tarkoitetulla tavalla. Markkinaosuudet tutkimusajanjaksolla olivat Egyptin osalta 1,92 prosenttia ja Yhdysvaltojen osalta 8,30 prosenttia.

(106) Egyptistä ja Yhdysvalloista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin sekä asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja samankaltaisen tuotteen väliset kilpailuedellytykset olivat samankaltaiset. Tarkemmin sanottuna tuodut tuotteet kilpailivat sekä keskenään että unionissa tuotetun S-PVC:n kanssa, koska teollisten käyttäjien saatavilla ovat samalla tavalla sekä unionin tuottajien myyntitiimit että kauppiaat ja nämä molemmat palvelevat samanlaisia asiakasryhmiä.

(107) Näin ollen kaikki perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdassa esitetyt perusteet täyttyivät, ja Egyptistä ja Yhdysvalloista peräisin olevaa tuontia tarkasteltiin kumulatiivisesti vahingon määrittämistä varten.

4.4.2 *Asianomaisista maista tulevan tuonnin määrä ja markkinaosuus*

(108) Komissio määritti tuontimäärän Eurostatin tietojen perusteella. Tuonnin markkinaosuus määritettiin saatavilla olevien tuotekohtaisten tilastojen ja tutkimusajanjakson arvioidun kulutuksen perusteella käyttäen viimeisimpiä saatavilla olevia tietoja (2022).

(109) Tuonti asianomaisista maista unioniin kehittyi seuraavasti:

Taulukko 2

Tuontimäärä (tonnia) ja markkinaosuus

	2020	2021	2022	Tutkimusajanjakso
EGYPTI				
Tuonnin määrä	7 252	24 566	44 562	62 004
Indeksi (2020 = 100)	*100*	*339*	*614*	*855*
Markkinaosuus	0,18 %	0,55 %	1,23 %	1,92 %
Indeksi (2020 = 100)	*100*	*300*	*668*	*1 048*
YHDYSVALLAT				
Tuonnin määrä	33 737	41 430	127 713	267 390
Indeksi (2020 = 100)	*100*	*123*	*379*	*793*
Yhdysvaltojen markkinaosuus	0,85 %	0,93 %	3,51 %	8,30 %
Indeksi (2020 = 100)	*100*	*109*	*411*	*972*
ASIANOMAISET MAAT				
Asianomaisista maista tuleva tuonti	40 989	65 996	172 275	329 394
Indeksi (2020 = 100)	*100*	*161*	*420*	*804*
Asianomaisten maiden markkinaosuus	1,04 %	1,48 %	4,74 %	10,22 %
Indeksi (2020 = 100)	*100*	*143*	*457*	*985*

Lähde: Eurostat.

(110) Absoluuttisesti mitattuna tuonti asianomaisista maista kasvoi tarkastelujaksolla 288 405 tonnia. Samaan aikaan asianomaisista maista tulevan tuonnin kokonaismarkkinaosuus kasvoi 9,18 prosenttiyksikköä (tuonnin määrä tutkimusajanjaksolla oli kahdeksan kertaa suurempi kuin vuonna 2020). Tuonti Egyptistä kasvoi tarkastelujaksolla 54 750 tonnia, ja sen markkinaosuus oli 1,92 prosenttia. Tuonti Yhdysvalloista kasvoi tarkastelujaksolla 233 653 tonnia, ja sen markkinaosuus oli 8,30 prosenttia. Asianomaisista maista tulevan tuonnin markkinaosuus tutkimusajanjaksolla oli 10,22 prosenttia.

4.4.3 *Asianomaisista maista tulevan tuonnin hinnat ja hinnan alittavuus / hinnankorotusten estyminen*

(111) Komissio määritti tuonnin hinnat Eurostatin tietojen perusteella. Tuonnin hintojen alittavuus määritettiin otokseen valituilta vientiä harjoittavilta tuottajilta saatujen CIF-hintojen perusteella (ks. johdanto-osan 69 ja 87 kappale).

(112) Asianomaisista maista unioniin tulevan tuonnin keskimääräiset hinnat kehittyivät seuraavasti:

Taulukko 3

Tuontihinta (euroa/tonni)

	2020	2021	2022	Tutkimusajanjakso
EGYPTI				
Keskihinta	688	1 449	1 353	926
Indeksi	*100*	*211*	*197*	*135*
YHDYSVALLAT				
Keskihinta	821	1 525	1 405	903
Indeksi	*100*	*186*	*171*	*110*
ASIANOMAISET MAAT				
Painotettu keskihinta	798	1 497	1 392	907
Indeksi	*100*	*188*	*174*	*114*

Lähde: Eurostat.

(113) Vuonna 2021 Egyptistä tulevan tuonnin keskimääräinen hinta nousi jyrkästi ja oli 1 449 euroa tonnilta (668 euroa tonnilta vuonna 2020) ja laski sitten hieman 1 353 euroon tonnilta vuonna 2022 ja 926 euroon tonnilta tutkimusajanjaksolla. Yhdysvalloista tulevan tuonnin keskimääräinen hinta noudatteli samaa suuntausta: se nousi jyrkästi vuonna 2021 ja oli 1 525 euroa tonnilta (821 euroa tonnilta vuonna 2020), minkä jälkeen se laski vähitellen 1 405 euroon tonnilta vuonna 2022 ja 903 euroon tonnilta tutkimusajanjaksolla.

(114) Asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin keskimääräinen yksikköhinta nousi tarkastelujaksolla 14 prosenttia. Asianomaisista maista tulevan tuonnin hinnat ylittivät vuosina 2020 ja 2021 otokseen valittujen tuottajien todetut unionin myyntihinnat (16 prosenttia ja 27 prosenttia), kuten käy ilmi taulukoista 3 ja 7. Vuonna 2022 ja tutkimusajanjaksolla tuontihinnat olivat kuitenkin noin 11 prosenttia ja 20 prosenttia alhaisemmat kuin unionin hinnat.

(115) Komissio määritti hinnan alittavuuden tutkimusajanjakson aikana vertaamalla seuraavia:

— otokseen valittujen unionin tuottajien etuyhteydettömiltä asiakkailta unionin markkinoilla veloittamat tuotelajikohtaiset painotetut keskimääräiset myyntihinnat, jotka on oikaistu noudettuna lähettäjältä -tasolle; sekä

— vastaavat otokseen valituilta vientiä harjoittavilta tuottajilta tulevassa tuonnissa ensimmäiseltä riippumattomalta asiakkaalta unionin markkinoilla veloitetut tuotelajikohtaiset painotetut keskimääräiset hinnat, jotka on määritetty CIF-tasolla ja oikaistu asianmukaisesti tullin ja tuonnin jälkeisten kustannusten huomioon ottamiseksi.

(116) Hintoja, jotka oikaistiin tarvittaessa ja joista oli vähennetty alennukset ja hyvitykset, verrattiin tuotelajeittain samassa kaupan portaassa tapahtuneiden liiketoimien osalta. Vertailun tulos ilmaistiin prosentteina otokseen valittujen unionin tuottajien hypoteettisesta liikevaihdosta tutkimusajanjaksolla. Tulos osoitti egyptiläisten tuottajien painotetun keskimääräisen hintojen alittavuuden marginaalin olevan 25–35 prosenttia, yhdysvaltalaisten tuottajien painotetun keskimääräisen hintojen alittavuuden marginaalin olevan 30–35 prosenttia ja otokseen valittujen yhdysvaltalaisten ja egyptiläisten tuottajien yhteisen kumulatiivisen painotetun keskimääräisen hintojen alittavuuden olevan 27–33 prosenttia.

(117) Hintojen alittavuutta koskevista päätelmistä riippumatta komissio totesi joka tapauksessa, että polkumyynnillä tapahtunut tuonti johti myös merkittävään hinnankorotusten estymiseen (kuten viitehinnan alittavuuden marginaalit osoittavat) tutkimusajanjaksolla, kun unionin tuotannonala harjoitti myyntiä alle tuotantokustannustensa.

4.5 **Unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne**

4.5.1 *Yleisiä huomioita*

(118) Tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutusta unionin tuotannonalaan arvioitiin perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti kaikki taloudelliset indikaattorit, jotka vaikuttivat unionin tuotannonalan tilanteeseen tarkastelujaksolla.

(119) Unionin tuotannonalalle mahdollisesti aiheutuneen vahingon määrittämiseen käytettiin otantaa, kuten johdanto-osan 9 kappaleessa mainitaan.

(120) Vahingon määrittämistä varten komissio erotti toisistaan makro- ja mikrotaloudelliset vahinkoindikaattorit. Komissio arvioi makrotaloudelliset indikaattorit valituksen tekijän toimittamaan makrokyselyyn sisältyvien tietojen perusteella, ja komissio päivitti näitä tietoja muiden tuottajien toimittamilla tiedoilla, tarkastuskäynneillä saaduilla tiedoilla ja Eurostatin tiedoilla. Muita unionin tuottajia koskevat tiedot arvioitiin markkinatietojen ja muiden Eurostatin tilastojen perusteella tuotetietojen mukaan johdanto-osan 100 kappaleen mukaan. Mikrotaloudelliset indikaattorit komissio arvioi otokseen valituilta unionin tuottajilta saatuihin kyselylomakevastauksiin sisältyneiden tietojen perusteella. Kummankin tietojoukon todettiin edustavan unionin tuotannonalan taloudellista tilannetta.

(121) Makrotaloudellisia indikaattoreita ovat seuraavat: tuotanto, tuotantokapasiteetti, kapasiteetin käyttöaste, myyntimäärä, markkinaosuus, kasvu, työllisyys, tuottavuus, polkumyyntimarginaalin merkittävyys ja toipuminen aiemman polkumyynnin vaikutuksista.

(122) Mikrotaloudellisia indikaattoreita ovat seuraavat: keskimääräiset yksikköhinnat, yksikkökustannukset, työvoimakustannukset, varastot, kannattavuus, kassavirta, investoinnit, investointien tuotto ja pääoman saanti.

4.5.2 *Makrotaloudelliset indikaattorit*

4.5.2.1 Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

(123) EU:n kokonaistuotanto arvioidaan Eurostatin tietojen perusteella samankaltaisesta tuotteesta (Prodcom-koodi 2016.30.10). Eurostat julkaisee Prodcom-tilastot vuosittain, ja viimeisin saatavilla oleva luku on vuodelta 2022. Unionin tuotannonalan tuotanto tutkimusajanjaksolla määritettiin lisäämällä siihen valituksen tekijän ja niiden muiden tuottajien kaikkien unionissa sijaitsevien tuotantolaitosten tuotanto, jotka toimittivat yksityiskohtaisia tietoja komissiolle, pitäen muiden osalta oletuksena samaa suhteellista painoarvoa kuin vuonna 2022.

(124) Unionin kokonaistuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 4

Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

	2020	2021	2022	Tutkimusajanjakso
Tuotantomäärä (tonnia)	4 953 948	4 976 725	4 125 375	3 842 081
Indeksi	*100*	*100*	*83*	*78*
Tuotantokapasiteetti (tonnia)	5 455 000	5 455 000	5 555 000	5 555 000
Indeksi	*100*	*100*	*102*	*102*
Kapasiteetin käyttöaste	91 %	91 %	74 %	69 %
Indeksi	*100*	*100*	*82*	*76*

Lähde: otokseen valitut unionin tuottajat, muut unionin tuottajat, Eurostat, markkinatiedot muiden tuottajien kapasiteetista.

(125) Samankaltaisen tuotteen tuotanto unionissa on laskusuunnassa, mihin vaikuttavat inflaation ja korkojen nousun taloudelliset vaikutukset. Nämä ovat vaikuttaneet merkittävästi rakennusalaan, joka on samankaltaisen tuotteen pääasiakas.

(126) Tuotantokapasiteetti on pysynyt suhteellisen vakaana. Kemianteollisuuden kapasiteetin lisäämisen suunnittelu ja toteuttaminen vie kauan ympäristöön ja turvallisuuteen liittyvien huolenaiheiden vuoksi. Vuonna 2022 havaittu kasvu selittyy suurelta osin yhdellä otokseen valitulla tuottajalla, ja se johtuu tehokkuuden parantamiseksi toteutetusta uudelleenjärjestelystä. Yksi tuotantolaitos suljettiin unionissa ennen vuotta 2020, ja yksi kolmesta suljetusta tuotantolinjasta siirrettiin jäljellä olevaan laitokseen. Tuotantopaikan sulkemisen ja uuden linjan asentamisen välisten aikavälien vuoksi suuntaus osoittaa kapasiteetin kasvaneen, kun taas pitkällä aikavälillä otokseen valittu tuottaja on vähentänyt kapasiteettiaan.

(127) Kapasiteetin käyttöaste pysyi vakaana vuosina 2020 ja 2021 ja laski vuodesta 2022 lähtien. Kapasiteetin käyttöaste, 69 prosenttia, on kemiallisten prosessien osalta alhainen, sillä noin 50 prosentin linjakohtaisesta käyttöasteesta aiheutuu merkittäviä riskejä omaisuuserän heikentymisen ja turvallisuuden kannalta. Tuotantolinjojen tuotantovirtoja ei ole suunniteltu vaihteleviksi unionissa tai asianomaisissa maissa, ja tuottajien on vaikeaa sulkea ja käynnistää uudelleen tuotantolinjoja kysyntään vastaamiseksi. Komissio sai arvioita siitä, että linjan sulkeminen alle kuudeksi kuukaudeksi ei todennäköisesti olisi taloudellisesti kannattavaa, ja covid-19-pandemian aikana saadut kokemukset osoittavat, että kemianteollisuuden linjoja ei voitu sulkea silloinkaan, kun tarkasteltavana olevan tuotteen kysyntä oli vähäistä.

4.5.2.2 Myyntimäärä ja markkinaosuus

(128) Unionin tuotannonalan myynti määritettiin tuotantotietoihin sovellettua menetelmää vastaavalla menetelmällä. Tutkimusajanjakson aikainen myynti arvioidaan ottaen huomioon valituksen tekijältä ja muilta komissiolle yksityiskohtaisia tietoja toimittaneilta tuottajilta saadut tiedot ja huomioiden tämän alaryhmän edustavuus tuotannon osalta. Tämän lähestymistavan etuna on saman periaatteen noudattaminen, mutta siinä ei oteta huomioon varastojen kokojen mahdollisten muutosten vaikutusta. Koska unionin tuotannonalan varastot ovat suhteellisen pieniä (noin 2–3 viikkoa), komissio piti tätä kohtuullisena oletuksena.

(129) Unionin tuotannonalan myyntimäärä ja markkinaosuus kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 5

Myyntimäärä ja markkinaosuus

	2020	2021	2022	Tutkimusajanjakso
Kokonaismyynti-määrä unionin markkinoilla (tonnia)	3 593 662	3 981 285	3 120 959	2 571 820
Indeksi	*100*	*111*	*87*	*72*
Markkinaosuus	91 %	89 %	86 %	80 %
Indeksi	*100*	*98*	*94*	*88*

Lähde: otokseen valitut unionin tuottajat, muut unionin tuottajat, Eurostat.

(130) Myyntimäärä unionin markkinoilla vaihteli merkittävästi tarkastelujaksolla pandemian peräkkäisten vaikutusten, talouden vahvan elpymisen ja vuonna 2022 alkaneen energiakriisin vuoksi. Tässä yhteydessä unionin tuotannonalan markkinaosuuden analyysistä saa selkeämmän käsityksen suuntauksista. Markkinaosuuden yleinen kielteinen kehityssuuntaus on nähtävissä selvästi vuonna 2022, jolloin unionin tuotannonalan markkinaosuus pieneni merkittävästi: menetys kaksinkertaistui edeltävään vuoteen verrattuna (indeksi laski kaksi prosenttiyksikköä vuonna 2021 ja neljä prosenttiyksikköä vuonna 2022) ja kärjistyi tutkimusajanjakson aikana (indeksi laski kuusi prosenttiyksikköä). Kaiken kaikkiaan unionin tuotannonalan markkinaosuus pieneni 12 prosenttia tarkastelujaksolla.

(131) Markkinaosuuden menettäminen heikoilla markkinoilla pahensi asianomaisista maista tulevan samankaltaisen tuotteen tuonnin vaikutusta, joka johdanto-osan 110 kappaleessa kuvatun mukaisesti kasvatti markkinaosuuttaan.

(132) Komissio sai käyttäjiltä ja vientiä harjoittavilta tuottajilta huomautuksia, joiden mukaan unionin tuotannonalan markkinaosuuden menetys oli osoitus sen kilpailukyvyn heikkenemisestä ja siitä, että asiakkaiden tarpeisiin ei kiinnitetty riittävästi huomiota. Komissio totesi, että muista maista kuin asianomaisista maista tulevan tuonnin markkinaosuus ei ole kasvanut yhtä paljon, mikä näyttää viittaavan siihen, että kilpailukyvyn heikkeneminen olisi voinut kohdistua ainoastaan asianomaisissa maissa toimiviin samankaltaisen tuotteen tuottajiin, ja että tämä oli osa komission tutkimusta, jossa selvitettiin, johtuiko heikkeneminen epäterveistä kaupan käytännöistä. Asiakkaiden tarpeiden osalta komissio totesi, että käyttäjät hankkivat samankaltaista tuotetta sekä unionin tuottajilta että asianomaisten maiden tuottajilta, mikä on vahva osoitus siitä, että unionin tuotannonala palvelee edelleen asiakkaitaan samalla tavalla ja vertailukelpoisesti.

4.5.2.3 Kasvu

(133) Unionin kulutus väheni 18 prosenttia tarkastelujaksolla, ja unionin tuotannonalan myyntimäärä unionin markkinoilla väheni 28 prosenttia. Kulutus oli kuitenkin hyvin epävakaata ja kasvoi vuonna 2021 jyrkästi eli määrällisesti 11 prosenttia, mikä johtui unionin talouden voimakkaasta elpymisestä pandemian jälkeen, ja väheni hieman vuoteen 2020 verrattuna vuonna 2022, jolloin tilanne palautui vastaamaan käyttäjien ja kuluttajien tavanomaisempaa taloudellista käyttäytymistä ja kulutus oli 13 prosenttia vähemmän kuin vuonna 2020. Tämän seurauksena unionin tuotannonala menetti markkinaosuuttaan, kun taas asianomaisista maista tulevan tuonnin markkinaosuus kasvoi 885 prosenttia tarkastelujaksolla ja oli 10,22 prosenttia tutkimusajanjaksolla (verrattuna 1,04 prosenttiin vuonna 2020).

4.5.2.4 Työllisyys ja tuottavuus

(134) Unionin tuotannonalan työntekijöiden määrä määritettiin tuotanto- ja myyntitietoihin sovellettua menetelmää vastaavalla menetelmällä. Työllisyyttä ja tuottavuutta koskevat tiedot määritettiin valituksen tekijän toimittamien tietojen, muiden unionin tuottajien vastausten ja Eurostatin tietoihin perustuvien arvioiden perusteella.

(135) Työllisyys ja tuottavuus kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 6

Työllisyys ja tuottavuus

	2020	2021	2022	Tutkimusajanjakso
Työntekijöiden lukumäärä	4 135	4 068	3 975	4 014
Indeksi	*100*	*98*	*96*	*97*
Tuottavuus (tonnia/työntekijä)	1 198	1 223	1 038	957
Indeksi	*100*	*102*	*87*	*80*

Lähde: otokseen valitut unionin tuottajat, muut unionin tuottajat, Eurostat.

(136) Työntekijöiden määrä pysyi suhteellisen vakaana tarkastelujaksolla (–3 prosenttia). Tämä vastaa vakaata tuotantokapasiteettia, sillä laitosten toimintaan tarvittavien työntekijöiden määrä ei vaihtele kapasiteetin käyttöasteen mukaisesti. Vastaavasti laitokset on suunniteltu toimimaan kokoaikaisesti niin, että työtä tehdään vuorotyönä, eikä tuottajilla ole joustovaraa mukauttaa tuotantoaan kysynnän mukaisesti pitämällä laitoksia toiminnassa vain joinakin päivinä viikossa.

(137) Tuottavuus työntekijää kohti heikkeni vuonna 2022 ja muuttui entisestä huonommaksi tutkimusajanjaksolla. Kun otetaan huomioon työntekijöiden lukumäärän joustamattomuus, myynnin ja sitä kautta tuotannon vähäiset määrät johtivat heikkoon tuottavuuteen. Tuottavuus tonneina työntekijää kohti laski kaiken kaikkiaan 20 prosenttia.

(138) Kemianteollisuudessa on yleistä, että tuottavuus työntekijää kohti ilmaistaan parhaiten työntekijäkohtaisina tuotantomäärinä. Komissio sai Yhdysvalloissa sijaitsevalta tuottajalta huomautuksia, joiden mukaan tuottavuus olisi ilmoitettava työntekijäkohtaisena arvona. Komissio toteaa, että ehdotettu suhdeluku on epätavallinen tilanteessa, jossa hinnat vaihtelivat toisiaan seuranneiden covid-19-pandemian, vahvan elpymisen ja energiakriisin vuoksi. Ehdotettu suhdeluku olisi tuottavuuden mittari, josta todellinen tilanne ei tulisi ilmi määrien ja hintojen sekoittumisen takia ja joka estäisi analyysin siitä, aiheutuuko unionin tuottajille vahinkoa. Tämän vuoksi komissio hylkäsi ehdotuksen.

4.5.2.5 Polkumyyntimarginaalin merkittävyys ja toipuminen aiemman polkumyynnin vaikutuksista

(139) Kaikki polkumyyntimarginaalit olivat merkittävästi vähimmäistasoa suuremmat. Tosiasiallisten polkumyyntimarginaalien kokoluokan vaikutus unionin tuotannonalaan oli merkittävä, kun otetaan huomioon asianomaisista maista tulevan tuonnin määrä ja hinnat.

(140) Tämä on ensimmäinen tarkasteltavana olevaa tuotetta koskeva polkumyyntitutkimus. Näin ollen ei ollut käytettävissä tietoja, joiden pohjalta mahdollisen aiemman polkumyynnin vaikutuksia olisi voitu arvioida.

4.5.3 *Mikrotaloudelliset indikaattorit*

4.5.3.1 Hinnat ja niihin vaikuttavat tekijät

(141) Otokseen valittujen unionin tuottajien painotetut keskimääräiset yksikkömyyntihinnat etuyhteydettömille asiakkaille unionissa kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 7

Myyntihinnat unionissa

	2020	2021	2022	Tutkimusajanjakso
Keskimääräinen yksikkömyyntihinta unionin markkinoilla (euroa/tonni)	690	1 177	1 566	1 134
Indeksi	*100*	*170*	*227*	*164*
Yksikkökohtaiset tuotantokustannukset (euroa/tonni)	677	967	1 354	1 162
Indeksi	*100*	*143*	*200*	*172*

Lähde: Otokseen valitut unionin tuottajat.

(142) Keskimääräinen yksikkömyyntihinta unionissa vaihteli huomattavasti tarkastelujakson aikana. Koronaviruspandemian jälkeisen vuoden 2021 voimakkaan elpymisen johdosta hinnat nousivat vielä kustannusten huomattavaa nousuakin enemmän. Tilanne ei kuitenkaan pysynyt tällaisena pitkään, sillä Venäjän Ukrainaa vastaan aloittama hyökkäyssota johti unionissa energiakriisiin ja sitä seuranneeseen kustannusten merkittävään nousuun, joka katettiin suurelta osin nostamalla myyntihintoja. Otokseen valittujen unionin tuottajien tilanne oli edelleen taloudellisesti vakaa ja myyntihinnat kattoivat kaikki tuotantokustannukset, mutta tilanne heikkeni nopeasti vuoden 2022 lopussa, jolloin otokseen valituilla tuottajilla oli jo vaikeuksia kattaa kaikki kustannukset myyntihinnoilla. Tutkimusajanjaksolla tuotantokustannukset tasoittuivat energiakriisin laantuessa, mutta myyntihinnat laskivat vielä enemmän, kuten taulukosta 7 käy ilmi (tutkimusajanjaksolla tuotantokustannukset laskivat 14 prosenttia, mutta keskimääräinen myyntihinta laski 28 prosenttia). Tämän seurauksena otokseen valitut unionin tuottajat tekivät tutkimusajanjaksolla tappiota, mikä osoitti, kuinka suuri vaikutus polkumyynnillä tapahtuneella tuonnilla oli otokseen valittujen unionin tuottajien hinnoitteluvoimaan. Unionin tuottajista tuli hinnanottajia markkinoilla, joihin vaikutti Egyptistä ja Yhdysvalloista polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin suuri määrä.

(143) Kaiken kaikkiaan myyntihinnat nousivat tarkastelujaksolla 64 prosenttia ja tuotantokustannukset 72 prosenttia.

4.5.3.2 Työvoimakustannukset

(144) Otokseen valittujen unionin tuottajien keskimääräiset työvoimakustannukset kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 8

Keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohti

	2020	2021	2022	Tutkimusajanjakso
Keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohti (euroa)	115 266	117 134	119 662	120 571
Indeksi	*100*	*102*	*104*	*105*

Lähde: Otokseen valitut unionin tuottajat.

(145) Edellä olevasta taulukosta käy ilmi, että keskimääräiset työvoimakustannukset pysyivät tarkastelujaksolla suhteellisen vakaina. Otokseen valitut unionin tuottajat selittivät, että työvoimakustannukset ovat joustamattomia eivätkä työnantajat voi vaikuttaa suurimpaan osaan työvoimakustannuksistaan, koska ne on vahvistettu lainsäädännössä, työehtosopimuksissa tai sopimuksissa. Esimerkiksi Belgian lainsäädännön mukaan palkkojen indeksointi on pakollista, joten työnantajilla ei ole harkintavaltaa päättää palkkojen indeksoinnista tai sen ajoituksesta. Komissio totesi suhteellisen korkeiden työvoimakustannusten osalta, että kemianteollisuus on luonteeltaan vaarallinen tuotannonala, jolla tehdään vuorotyötä ja jolla on vaativat työaikataulut. Kaikki nämä tekijät johtavat osaltaan suhteellisen korkeisiin työvoimakustannuksiin.

(146) Komissio ei katso työntekijäkohtaisten keskimääräisten työvoimakustannusten vähäisen nousun kyseenalaistavan valituksessa esitettyä väitettyä vahinkoa.

4.5.3.3 Varastot

(147) Otokseen valittujen unionin tuottajien varastot kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 9

Varastot

	2020	2021	2022	Tutkimusajanjakso
Loppuvarastot (tonnia)	61 181	68 986	74 985	58 304
Indeksi	*100*	*113*	*123*	*95*
Loppuvarastot prosentteina tuotannosta	5,20 %	5,92 %	6,77 %	6,06 %
Indeksi	*100*	*114*	*130*	*117*

Lähde: Otokseen valitut unionin tuottajat.

(148) Samankaltaisen tuotteen myynnillä on joitakin kausivaikutuksia, jotka ovat yleisiä tuotteen pääkäyttäjälle rakennusalalle. Joulukuun myynti on yleensä suhteellisen vähäistä, ja tuottajat pyrkivät silloin tekemään kunnossapitotöitä. Joulukuun kausivaikutuksen vuoksi varastojen tasoa tutkimusajanjakson päättyessä syyskuussa 2023 ei ole asianmukaista verrata kolmen edeltävän vuoden joulukuun loppuvarastoihin. Loppuvarastot kasvoivat vuoden 2020 lopusta vuoden 2022 loppuun 30 prosenttia kahdessa vuodessa.

4.5.3.4 Kannattavuus, kassavirta, investoinnit, investointien tuotto ja pääoman saanti

(149) Otokseen valittujen unionin tuottajien kannattavuus, kassavirta, investoinnit ja investointien tuotto kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 10

Kannattavuus, kassavirta, investoinnit ja investointien tuotto

	2020	2021	2022	Tutkimusajanjakso
Etuyhteydettömille asiakkaille unionissa tapahtuneen myynnin kannattavuus (% liike-vaihdosta)	3,5	17,7	13,1	– 2,6
Indeksi	*100*	*506*	*374*	*– 74*
Kassavirta (euroa)	63 543 946	267 522 792	241 989 149	– 13 993 872
Indeksi	*100*	*421*	*381*	*– 22*
Investoinnit (euroa)	64 616 015	61 243 727	82 005 921	141 483 932
Indeksi	*100*	*95*	*127*	*219*
Investointien tuotto (%)	10	120	93	– 26
Indeksi	*100*	*1 193*	*927*	*– 258*

Lähde: Otokseen valitut unionin tuottajat.

(150) Komissio määritti otokseen valittujen unionin tuottajien kannattavuuden ilmaisemalla samankaltaisen tuotteen myynnistä etuyhteydettömille asiakkaille unionissa saadun nettovoiton ennen veroja prosentteina tämän myynnin liikevaihdosta. Tarkastelujakson kahden ensimmäisen vuoden kannattavuuteen vaikuttavat taloudelliset olosuhteet, jotka johtuivat covid-19-pandemian puhkeamisesta vuoden 2020 alussa ja unionissa tapahtuneesta rokotusten alkamisen jälkeisestä epätavallisesta elpymisestä ja finanssipoliittisista elvytystoimista. Komissio katsoo, että tällä yleisellä taloudellisella tilanteella oli vaikutuksensa vuosien 2020 ja 2021 kannattavuustasoihin. Vuonna 2022 saavutettuun kannattavuuteen vaikutti myös energiakriisi, joka syntyi Venäjän Ukrainaan kohdistaman hyökkäyssodan alkamisen jälkeen. Vuonna 2022 otokseen valitut unionin tuottajat kuitenkin onnistuivat siirtämään kustannusten nousun unionin käyttäjille. EU:n tuotannonalan keskimääräinen myyntihinta nousi 390 euroa tonnilta eli jopa enemmän kuin kustannukset, jotka kasvoivat 387 euroa tonnilta. Näin ollen voitot pysyivät suhteellisen vakaina ja olivat 209 euroa tonnilta vuonna 2021 ja 212 euroa tonnilta vuonna 2022. Otokseen valitut tuottajat kokivat laskusuuntauksen vuonna 2022, ja niistä tuli tutkimusajanjaksolla tappiollisia (–2,6 prosenttia). Kuten johdanto-osan 142 kappaleessa todetaan, polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin äkillisen kasvun vuoksi unionin tuottajat menettivät tuotteen hinnoittelun hallinnan, koska S-PVC:n saatavuus asianomaisista maista erittäin halvoin hinnoin vaikutti hinnoitteluun. Tämä johti tutkimusjaksolla tilanteeseen, jossa hinnankorotukset estyivät.

(151) Nettokassavirta kuvastaa unionin tuottajien kykyä rahoittaa toimintansa itse. Nettokassavirta on ollut laskusuunnassa vuodesta 2021, ja tutkimusajanjaksolla koettiin merkittävä käännekohta, kun kassavirta kääntyi negatiiviseksi ensimmäistä kertaa tarkastelujakson aikana. Otokseen valitut tuottajat viivästyttivät investointeja tai lykkäsivät muita kuin välttämättömiä ylläpitotoimenpiteitä tutkimusajanjaksolla, mutta nämä toimenpiteet eivät riittäneet estämään negatiivista kassavirtaa.

(152) Investoinnit olivat suhteellisen vakaalla tasolla vuosina 2020 ja 2021 ja kääntyivät nousuun vuonna 2022. Vuonna 2022 alkaneeseen investointien kasvuun on erilaisia syitä. Vuodesta 2022 alkaen tehdyt investoinnit eivät johtuneet kapasiteetin laajentamisesta vaan pikemminkin tarpeesta pienentää hiilijalanjälkeä ja noudattaa muita ympäristö- ja turvallisuusmääräyksiä. Lisäksi niitä vauhditti tarve kuroa kiinni suunniteltuja investointeja, sillä investointien toteuttaminen oli ollut otokseen valituille tuottajille vaikeaa vuonna 2020 koronaviruspandemian vuoksi ja vuonna 2021 voimakkaasta talouden elpymisestä johtuvan, toimintaa kuormittavan kysynnän vuoksi. Otokseen valitut kolme tuottajaa toimivat vanhoissa tuotantolaitoksissa, jotka on suunniteltu aikana, jolloin sääntely oli löyhempää, ja joissa tarvitaan merkittäviä investointeja uusien ympäristö- ja turvallisuusmääräysten noudattamiseksi. Toimintakunnossa oleviin kemiallisiin tehtaisiin tehtävät investoinnit edellyttävät pitkää suunnittelua, sillä vuodesta 2022 alkaen tehdyt investoinnit oli suurelta osin suunniteltu ennen vuotta 2020. Investointien tasoa ei myöskään voida mukauttaa teoreettisten tasojen sijasta todelliseen tuotantotasoon. Otokseen valituilla tuottajilla ei juurikaan ole mahdollisuuksia mukauttaa investointeja todelliseen kapasiteetin käyttöasteeseen.

(153) Investointien tuotto tarkoittaa voittoa prosentteina investointien nettokirjanpitoarvosta. Sen kehitys on ollut negatiivista vuodesta 2021 alkaen, ja tutkimusajanjaksolla tuotto oli huomattavat –26 prosenttia. Otokseen valitut tuottajat, kuten kaikki samankaltaisen tuotteen tuottajat, tarvitsevat toimintaansa varten suuria investointeja. Otokseen valituilla tuottajilla on vanhoja tuotantolaitoksia, ja alkuperäiset tehtaat on poistettu kokonaan kirjanpidosta, mutta niistä syntyy ylläpitoon ja korjauksiin liittyvien menoerien vuoksi säännöllisesti uusia omaisuuseriä täysin uusien investointien lisäksi. Otokseen valittujen tuottajien kyky toimia pienellä määrällä omaisuuseriä on rajallinen.

(154) Otokseen valittujen unionin tuottajien on vaikea hankkia pääomaa nykyisessä taloudellisessa tilanteessa, koska kannattavuus on heikkoa ja sääntelyyn liittyy epävarmuutta. Pääoman hankintakyky olisi joka tapauksessa hypoteettinen, koska otokseen valitut tuottajat kuuluvat suurempiin yritysryhmiin ja tukeutuvat enemmän sisäisiin kuin ulkoisiin lähteisiin. Näin ollen komissio on tutkinut mahdollisuutta saada resursseja omien ryhmiensä sisältä. Kaikki otokseen valitut unionin tuottajat vahvistivat kokeneensa samanlaisia vaikeuksia hyötyä resurssien uudelleenkohdentamisesta ryhmätasolla. Otokseen valitut kolme tuottajaa selittivät tämän suuntauksen vaikutuksia, joita olivat muun muassa investointien priorisointi muualla maailmassa, tuotantoprosessin pullonkauloihin puuttumatta jättäminen ja meneillään olevat ylimääräiset budjettileikkaukset. Komissio katsoo, että tilanne saattaa liittyä myös muihin tekijöihin, mutta huomautti, että väitetysti polkumyynnillä tapahtunut tuonti asianomaisista maista on edistänyt kielteisiä investointiolosuhteita ja lisännyt epävarmuutta tuotannonalan tulevaisuudennäkymistä.

4.5.4 *Vahinkoa koskevat päätelmät*

(155) Keskeiset makroindikaattorit kehittyivät negatiivisesti tarkastelujaksolla: unionin tuotantomäärä laski 22 prosenttia, kapasiteetin käyttöaste 24 prosenttia, unionin myyntimäärä 28 prosenttia ja tuottavuus 20 prosenttia.

(156) Mikroindikaattorit antavat samanlaisen kuvan. Myynnin kannattavuus unionissa oli positiivinen vuosina 2020–2022, mutta tutkimusajanjaksolla tuotannonala muuttui tappiolliseksi. Myös vuosien 2020–2022 positiivinen kassavirta muuttui tutkimusajanjaksolla negatiiviseksi. Vuoden lopun loppuvarastot prosentteina tuotannosta kasvoivat vuosina 2020–2022, jolloin asianomaisista maista tapahtuvan runsaan tuonnin vaikutus oli jo ilmeinen.

(157) Egyptistä ja Yhdysvalloista tuleva tuonti kahdeksankertaistui tarkastelujaksolla. Vuotuinen kulutus väheni tarkastelujaksolla 729 110 tonnia, mutta vuotuinen tuonti asianomaisista maista kasvoi 288 405 tonnia. Tämän seurauksena egyptiläiset ja yhdysvaltalaiset viejät kasvattivat yhteenlaskettua markkinaosuuttaan vuoden 2020 yhdestä prosentista tutkimusajanjakson 10 prosenttiin, koska niiden hinnat olivat merkittävästi unionin tuotannonalan hintoja alhaisemmat vuodesta 2022 alkaen ja erityisesti tutkimusajanjaksolla. Tutkimusajanjaksolla hinnan alittavuuden marginaali oli keskimäärin 31,7 prosenttia Yhdysvalloista ja 28,9 prosenttia Egyptistä tulevan tuonnin osalta, kuten edellä 4.4.3 jaksossa esitetään.

(158) Egyptiläinen ja yhdysvaltalainen polkumyynnillä tapahtunut halpatuonti oli myös merkittävä este hinnankorotuksille unionin tuotannonalalla. Näin ollen unionin tuotannonala ei kyennyt myymään tuotteitaan tuotantokustannukset kattavilla hinnoilla, ja sen toiminta kääntyi tutkimusajanjaksolla tappiolliseksi.

(159) Vaikka nettoinvestoinnit kasvoivat 119 prosenttia, investointien tuotto laski tarkastelujaksolla vuoden 2020 10,1 prosentista tutkimusajanjakson −26,1 prosenttiin. Myös kassavirta muuttui negatiiviseksi, mikä vaikutti unionin tuotannonalan kykyyn rahoittaa itse toimintaansa. Vaikka työntekijöiden määrä väheni samalla ajanjaksolla kolme prosenttia, tuottavuus supistui 20 prosenttia, mikä johti korkeampiin työvoimakustannuksiin tuotettua PVC-tonnia kohti.

(160) Kuten edellä todetaan, taloudelliset indikaattorit, kuten kannattavuus, kassavirta ja investointien tuotto, heikkenivät merkittävästi tarkastelujaksolla. Tämä vaikutti kielteisesti unionin tuotannonalan kykyyn rahoittaa itse toimintaansa, tehdä tarvittavia investointeja ja hankkia pääomaa, mikä haittasi sen kasvua ja jopa uhkasi sen selviytymistä.

(161) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli tässä vaiheessa, että unionin tuotannonalalle aiheutui perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa.

5. SYY-YHTEYS

(162) Komissio tutki perusasetuksen 3 artiklan 6 kohdan mukaisesti, oliko asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtunut tuonti aiheuttanut merkittävää vahinkoa unionin tuotannonalalle. Perusasetuksen 3 artiklan 7 kohdan mukaisesti komissio tutki myös, olisivatko muut tiedossa olleet tekijät voineet samaan aikaan aiheuttaa vahinkoa unionin tuotannonalalle. Komissio varmisti, ettei mitään muiden tekijöiden kuin asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin aiheuttamaa mahdollista vahinkoa pidetä polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista johtuvana. Tällaisia tekijöitä ovat talouden supistuminen ja heikko markkinadynamiikka, ylivoimaisten esteiden vaikutus ja kannattamaton vientimyynti.

5.1 **Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutukset**

(163) Asianomaisista maista tulevan tuonnin määrä kasvoi tarkastelujaksolla kahdeksankertaiseksi eli 40 989 tonnista vuonna 2020 tutkimusajanjakson 329 904 tonniin. Kuten johdanto-osan 157 kappaleessa selitetään, jyrkkä kasvu tapahtui samaan aikaan kun suhteellisen heikoilla kotimarkkinoilla oli vaikeuksia ottaa vastaan polkumyynnillä tapahtunut tuonti.

(164) Tämän seurauksena asianomaisten maiden yhteenlaskettu markkinaosuus kasvoi tarkastelujaksolla yhdestä prosentista kymmeneen prosenttiin. Unionin tuotannonalan markkinaosuus puolestaan pieneni jatkuvasti vuoden 2020 91 prosentista tutkimusajanjakson 80 prosenttiin.

(165) Koronaviruspandemialla oli vaikutuksensa vuoteen 2020, ja vuonna 2021 talouden elpyminen oli voimakasta. Vuodesta 2022 alkaen polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutuksista tuli havaittavampia, kun tuonti asianomaisista maista kasvoi 161 prosenttia ja asianomaisten maiden markkinaosuus 220 prosenttia vuoteen 2021 verrattuna.

(166) Vuonna 2022, jolloin tuonti asianomaisista maista lisääntyi, hinnat olivat huomattavasti otokseen valittujen unionin tuottajien keskimääräistä myyntihintaa alhaisemmat.

(167) Asianomaisista maista tulevan tuonnin määrän kasvu yhdessä sen alhaisten keskimääräisten myyntihintojen kanssa vaikutti kielteisesti unionin tuotannonalan taloudelliseen tilanteeseen.

(168) Asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin lisääntymisen vaikutuksesta tuli tutkimusajanjaksolla täysin näkyvä, kun unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne heikkeni merkittävästi. Unionin tuotannonala ei pystynyt nostamaan myyntihintojaan siirtääkseen raaka-ainekustannusten (erityisesti energiakustannusten) nousun asiakkailleen, koska siihen kohdistui epäreilua kilpailua asianomaisista maista tulevan tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin muodossa. Unionin tuotannonalan strategiana oli lieventää tuotantomäärien ja markkinaosuuden menetyksiä alentamalla hintoja kannattavuuden kustannuksella. Unionin tuotannonala oli ollut edellisinä vuosina kannattava, mutta kääntyi tutkimusajanjaksolla tappiolliseksi (–3 prosenttia). Siksi asianomaisista maista tuleva halpatuonti esti unionin tuotannonalan hintojen nousun perusasetuksen 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla ja vaikutti näin ollen hinnankorotuksia estävästi.

(169) Lisäksi kassavirta ja investointien tuotto muuttuivat negatiivisiksi. Tutkimusajanjaksolla otokseen valituilla unionin tuottajilla oli 14 miljoonan euron negatiivinen kassavirta, ja investointien tuotto oli –26,1 prosenttia.

(170) Edellä esitetyn perusteella komissio vahvisti alustavasti, että unionin tuotannonalalle aiheutunut merkittävä vahinko johtui asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista perusasetuksen 3 artiklan 6 kohdassa tarkoitetulla tavalla. Vahinko kohdistui sekä määriin että hintoihin.

5.2 **Muiden tekijöiden vaikutukset**

5.2.1 *Tuonti kolmansista maista*

(171) Muista kolmansista maista tulevan tuonnin määrä kehittyi tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 11

Tuonti kolmansista maista

Maa		2020	2021	2022	Tutkimusajan-jakso
Meksiko	Määrä (tonnia)	142 867	161 713	160 261	129 496
	Indeksi	*100*	*113*	*112*	*91*
	Markkinaosuus	4 %	4 %	4 %	4 %
	Keskimääräinen hinta (euroa/tonni)	703	1 214	1 538	954
	Indeksi	*100*	*173*	*219*	*136*
Norja	Määrä (tonnia)	67 067	92 360	54 769	46 300

	Indeksi	*100*	*138*	*82*	*69*
	Markkinaosuus	2 %	2 %	2 %	1 %
	Keskimääräinen hinta (euroa/tonni)	839	1 313	1 719	1 356
	Indeksi	*100*	*156*	*205*	*162*
Etelä-Korea	Määrä (tonnia)	2 335	11 792	23 891	50 703
	Indeksi	*100*	*505*	*1 023*	*2 171*
	Markkinaosuus	0 %	0 %	1 %	2 %
	Keskimääräinen hinta (euroa/tonni)	1 278	1 534	1 686	969
	Indeksi	*100*	*120*	*132*	*76*
Yhdistynyt kuningaskunta	Määrä (tonnia)	47 801	17 212	14 314	16 309
	Indeksi	*100*	*36*	*30*	*34*
	Markkinaosuus	1 %	0 %	0 %	1 %
	Keskimääräinen hinta (euroa/tonni)	836	1 088	1 449	1 224
	Indeksi	*100*	*130*	*173*	*146*
Muut kolmannet maat	Määrä (tonnia)	57 711	122 261	90 254	79 397
	Indeksi	*100*	*212*	*156*	*138*
	Markkinaosuus	1 %	3 %	2 %	2 %
	Keskimääräinen hinta (euroa/tonni)	721	1 493	1 452	959
	Indeksi	*100*	*207*	*201*	*133*
Kaikki kolmannet maat yhteensä asianomaisia maita lukuun ottamatta	Määrä (tonnia)	317 781	405 338	343 489	322 205
	Indeksi	*100*	*128*	*108*	*101*
	Markkinaosuus	8 %	9 %	9 %	10 %
	Keskimääräinen hinta (euroa/tonni)	759	1 324	1 551	1 029
	Indeksi	*100*	*174*	*204*	*136*

Lähde: Eurostat.

(172) Tarkastelujaksolla ainoat muut kolmannet maat, joista tuotiin unioniin merkittäviä määriä PVC:tä, olivat Meksiko, Norja, Etelä-Korea ja Yhdistynyt kuningaskunta.

(173) Asianomaisia maita lukuun ottamatta kaikkien kolmansien maiden tuontimäärät pysyivät tutkimusajanjaksolla vakaana. Näiden maiden markkinaosuus oli tarkastelujaksolla 8–10 prosenttia. Lisäksi niiden hinnat vastasivat paremmin otokseen valittujen unionin tuottajien hintoja. Niiden keskimääräinen tuontihinta vuonna 2022 oli 1 551 euroa tonnilta, mikä on käytännössä sama kuin otokseen valittujen unionin tuottajien keskimääräinen tuontihinta, joka oli 1 566 euroa tonnilta. Tutkimusajanjakson keskimääräinen tuontihinta 1 029 euroa tonnilta on alhaisempi kuin otokseen valittujen unionin tuottajien hinta, joka oli 1 134 euroa tonnilta. Unioniin tuodut määrät kuitenkin vähenivät tutkimusajanjaksolla kuusi prosenttia, mikä viittaa siihen, että tuojat pyrkivät säilyttämään markkinaosuutensa sopimusmarkkinoilla sen sijaan, että ne kasvattaisivat sitä.

(174) Komissio toteaa, että tuonti ei ole kasvanut voimakkaasti ja että muiden kolmansien maiden kuin asianomaisten maiden markkinaosuus pysyi suhteellisen vakaana. Suurin havaittu muutos on ollut tämän muun tuonnin alkuperän muuttuminen. Toiset maat, kuten Norja, Venäjä ja Yhdistynyt kuningaskunta, ovat rakenteellisista tai strategisista syistä vähentäneet vientiään unioniin, kun taas toiset, kuten Etelä-Korea, ovat vallanneet vapautuneen tilan.

(175) Edellä esitetyn perusteella ja ottaen huomioon asianomaisista maista alhaisin hinnoin tulevan tuonnin suuret määrät verrattuna muista kolmansista maista tulevaan tuontiin komissio päätteli alustavasti, että muista kolmansista maista tuleva tuonti ei heikentänyt unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon ja asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin välistä syy-yhteyttä.

5.2.2 *Unionin tuotannonalan vientitulos*

(176) Unionin tuottajien viennin määrä kehittyi tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 12

Unionin tuottajien vientitulos

	2020	2021	2022	Tutkimusajanjakso
Unionin tuottajien viennin määrä (tonnia)	1 494 677	1 227 548	1 120 519	1 101 408
Indeksi	*100*	*82*	*75*	*74*
Unionin tuottajien keskimääräinen hinta (euroa/tonni)	822	1 414	1 509	1 075
Indeksi	*100*	*172*	*184*	*131*

Lähde: Eurostat.

(177) Unionin tuottajien vienti oli tarkastelujaksolla korkeimmillaan vuonna 2020, jolloin se oli 1 494 288 tonnia, ja supistui 18 prosenttia vuonna 2021. Vuonna 2022 vienti väheni edelleen mutta hitaammin, minkä jälkeen se pysyi tutkimusajanjaksolla suhteellisen vakaana.

(178) Unionin tuottajien keskimääräinen vientihinta oli myös hyvin epävakaa. Se nousi voimakkaasti vuonna 2021, jatkoi vähäistä nousua vuonna 2022 ja laski lopulta äkillisesti tutkimusajanjaksolla. Tämän seurauksena unionin tuotannonala harjoitti tutkimusajanjaksolla vientiä hinnoilla, joiden komissio katsoi olevan arvioituja tuotantokustannuksia alhaisemmat.

(179) Westlaken, Oxy Vinylsin, LP:n ja TCI Samnarin esittämien väitteiden jälkeen komissio tutki otokseen valittujen unionin tuottajien vientitulosta tarkastelemalla vientihinnan ja kotimarkkinahinnan välistä eroa (kummassakin tapauksessa etuyhteydettömille asiakkaille tapahtuvan myynnin osalta).

(180) Tarkastelujaksolla unionin tuotannonalalla oli käyttämätöntä kapasiteettia, joten S-PVC:tä vietiin ulkomaille, mutta myyntiä ei ohjattu unionista vientimarkkinoille. Otokseen valittujen tuottajien keskimääräinen vientihinta oli tutkimusajanjaksolla hieman korkeampi kuin asianomaisten maiden keskimääräinen vientihinta unioniin, mikä osoittaa jonkinasteista kilpailukykyä. Lisäksi otokseen valitut unionin tuottajat harjoittivat vientiä hinnoilla, jotka alittivat kokonaisvalmistuskustannukset (mikä johtui yleiskustannuksista) mutta ylittivät muuttuvat kustannukset (pääasiassa energia ja raaka-aineet). Viennin jatkumisella tutkimusajanjaksolla oli myönteinen vaikutus kokonaismarginaaliin. Se auttoi unionin tuottajia säilyttämään tuotantolinjojen turvallisuuden ja sujuvan toiminnan, sillä tuotanto pysyi teknisen vähimmäistason yläpuolella.

(181) Komissio totesi, että asianomaisten maiden tuottajat käyttävät yleensä kauppiaita tuotteidensa myymiseen ulkomaanmarkkinoilla. Samat kauppiaat, jotka myyvät polkumyyntihinnoilla tarjottavaa S-PVC:tä unionissa, toimivat unionin suurimmilla vientimarkkinoilla. Unionissa PVC:tä polkumyyntihinnoilla myyvät kauppiaat toimivat myös unionin perinteisillä vientimarkkinoilla, mikä selittää osaltaan unionin tuotannonalan vuodesta 2022 alkaen kohtaamat haasteet vientimarkkinoiden ylläpitämisessä.

(182) Unionin vienti Yhdistyneeseen kuningaskuntaan väheni tutkimusajanjaksolla 106 528 tonnia (vuoteen 2022 verrattuna), mikä tarkoittaa 37 prosentin laskua. Tutkimusajanjakson ja edellisen 12 kuukauden jakson vertailu osoittaa, että vienti väheni 120 668 tonnia eli 40 prosenttia. Yhdistynyt kuningaskunta on ilmoittanut 8 päivänä tammikuuta 2024, että se on pannut vireille Yhdysvalloista peräisin olevaa S-PVC:tä koskevan polkumyyntitutkimuksen, mikä on vahva osoitus epäterveistä kaupan käytännöistä unionin toiseksi suurimmilla vientimarkkinoilla. Vienti Sveitsiin väheni tutkimusajanjaksolla 10 027 tonnia (vuoteen 2022 verrattuna), mikä tarkoittaa 22 prosentin vähennystä (vertailu tutkimusajanjakson ja edellisen 12 kuukauden jakson välillä osoittaa vähennyksen olleen 17 460 tonnia eli 33 prosenttia). Komissio havaitsi myös, että kauppiaat ovat vieneet Yhdysvalloissa tuotettua S-PVC:tä Sveitsiin normaaliarvoa alhaisemmalla hinnalla.

(183) Huolimatta vaikutuksista, jotka aiheutuvat kilpailemisesta samoilla markkinoilla polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin kanssa, komissio ei katso, että vientimarkkinoiden tuloksella olisi ollut yksittäisiä vaikutuksia, jotka voisivat itsessään heikentää syy-yhteyttä asianomaisten maiden polkumyyntikäytäntöjen ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon välillä. Komissio totesi, että viennin taso prosentteina kotimarkkinamyynnistä oli suunnilleen sama sekä vuonna 2020 että tutkimusajanjaksolla, eli noin 42–43 prosenttia. Viennin taso prosentteina unionin tuotannosta oli myös hyvin samanlainen vuonna 2020 ja tutkimusajanjaksolla, eli noin 30 prosenttia.

(184) Komissio päättelee, että viennin väheneminen vaikutti unionin tuottajien tulokseen. Tätä ei kuitenkaan voida tarkastella erillään aggressiivisesta hinnoittelusta, jota asianomaisten maiden tuottajien kanssa toimivat kauppiaat soveltavat kolmansiin maihin. Unionin tuottajat vähensivät vientiään tarkastelujaksolla, mutta suurin lasku tapahtui vuonna 2021, paljon ennen tutkimusajanjaksoa. Näin ollen unionin tuottajien vientitulosta tutkimusajanjaksolla ei voida selittää pelkästään määrillä vaan pikemminkin hinnoilla. Tätä vientihintoihin kohdistuvaa painetta ei voida tarkastella erillään samoilla markkinoilla kilpailevasta Egyptistä ja Yhdysvalloista polkumyynnillä tapahtuvasta viennistä.

5.2.3 *PVC:tä valmistavan tuotannonalan ylikapasiteetti*

(185) Valituksen tekijä, otokseen valitut unionin tuottajat sekä egyptiläiset ja yhdysvaltalaiset viejät totesivat toimittamissaan tiedoissa ja huomautuksissa, että PVC:tä valmistava tuotannonala on suhdanneherkkä ala. PVC:tä valmistavalla tuotannonalalla on kaikkialla maailmassa merkittävä ylikapasiteetti, koska valituksen tekijän toimittamien arvioiden ja markkinatietojen mukaan sen kapasiteetti on viime vuosina ylittänyt järjestelmällisesti maailmanlaajuisen kysynnän.

(186) Tämä ylikapasiteetti on rakenteellista, ja se johtuu vaikeuksista saada kasvava kapasiteetti vastaamaan nopeasti kasvaneeseen kysyntään. Näin ollen tuotannonala on valmistautunut sopeutumaan suhdannevaiheiden kysyntähuippuihin pitkällä aikavälillä.

(187) PVC:tä valmistava unionin tuotannonala ei ole lisännyt kapasiteettiaan tarkastelujaksolla yhtä unionin tuottajaa lukuun ottamatta. Kyseinen tuottaja otti käyttöön yhden tuotantolinjan, jonka se oli siirtänyt ennen tarkastelujaksoa sulkemastaan tuotantolaitoksesta, jossa oli kolme tuotantolinjaa. Komissio totesi, että tämä ilmeinen kapasiteetin kasvu johtuu siksi ajoituksesta, koska sulkeminen oli tapahtunut ennen tarkastelujaksoa. Komissio katsoi, että kyseisen unionin tuottajan päätöksen perusteena oli tehokkuuden lisääminen vähentämällä tuotantolaitosten määrää, supistamalla kokonaiskapasiteettia ja optimoimalla toimintaa.

(188) Unionin tuotannonalan kapasiteetin käyttöaste oli vuosina 2020 ja 2021 yli 90 prosenttia, ja vasta polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin lisääntyessä kapasiteetin käyttöaste laski 74 prosenttiin vuonna 2022 ja 69 prosenttiin tutkimusajanjaksolla.

(189) Komissio päätteli, että PVC:tä valmistavan tuotannonalan mahdollinen rakenteellinen ylikapasiteetti sekä maailmanlaajuisesti että unionissa saattaa vaikuttaa markkinoiden dynamiikkaan ja korostaa polkumyynnillä tapahtuvan viennin perusteita, mutta se ei katso tämän tekijän poistavan tai heikentävän syy-yhteyttä. Tämä johtuu siitä, että unionin tuottajat eivät ole lisänneet kapasiteettia merkittävästi tarkastelujakson aikana. Ylikapasiteetti näyttäisi olevan yleinen käytäntö kemianteollisuudessa, eikä PVC:tä valmistavalla unionin tuotannonalalla poiketa dynamiikasta, joka vallitsee muilla markkinoilla, myös asianomaisten maiden markkinoilla. Lisäksi unionin tuotannonalan suhteellisen suuri ylikapasiteetti tutkimusajanjaksolla johtui suoraan polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin voimakkaasta kasvusta ja tilapäisestä talouden supistumisesta, jota tarkastellaan erikseen.

(190) Edellä esitetyn perusteella komissio katsoi, että unionin tuotannonalan nykyinen suhteellisen suuri ylikapasiteetti johtuu viimeaikaisista markkinaolosuhteista ja polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista, minkä vuoksi se ei itsessään voinut heikentää syy-yhteyttä. Viimeaikaisia markkinaolosuhteita tarkasteltiin erikseen.

5.2.4 *Unionin energiakriisi*

(191) Useat asianomaiset osapuolet väittivät unionin tuotannonalan kärsineen korkeista energian hinnoista, jotka ovat heikentäneet sen kilpailukykyä. Niiden mukaan Euroopan raaka-ainekustannusten ja energian hintojen sekä unionin tuottajien tuloksen välillä näytti olevan yhteys. Muiden maiden väitettiin välttyneen tältä ongelmalta, koska sen sanottiin johtuvan unionin läheisyydessä vallitsevista konflikteista.

(192) Valituksen tekijä totesi, että vuoden 2021 puolivälin ja vuoden 2022 lopun välisenä aikana Eurooppa kärsi akuutista energiakriisistä, mutta ne toistivat, että kriisi ei heikennä tai poista syy-yhteyttä Egyptistä ja Yhdysvalloista peräisin olevan polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon väliltä. Valituksen tekijä totesi, että energiakriisi päättyi vuoden 2022 lopussa ja että vaikka energian hinnat laskivat merkittävästi, unionin tuotannonalan tilanne ei ole sen jälkeen parantunut, mikä on vahva osoitus siitä, että energiakriisillä ei ollut merkittävää vaikutusta vahinkoon.

(193) Komissio totesi, että otokseen valitut unionin tuottajat saivat tarkastelujakson suurimmat voitot energian hintojen ollessa korkeimmillaan vuosina 2021 ja 2022, Lisäksi unionin tuotannonalalle aiheutunut vahinko tuli ilmi, kun energiakriisi oli jo laantunut ja energian hinnat olivat laskeneet. Ennen kuin asianomaisista maista alhaisilla hinnoilla tapahtunut tuonti kasvoi tutkimusajanjaksolla (kolminkertaiseksi edeltävien 12 kuukauden määriin verrattuna), tuotannonala pystyi vielä siirtämään kasvaneet energiakustannukset hintoihinsa. Tämä ei ollut enää mahdollista, kun alhaisilla hinnoilla tapahtuneen tuonnin äkillinen kasvu johti hintojen laskuun.

(194) Siksi komissio päätteli, että unionissa koettu energiakriisi ei selittänyt tutkimusajanjaksolla havaittua kehitystä eikä näin ollen poista tai heikennä syy-yhteyttä.

5.2.5 *Talouden supistuminen, markkinoiden dynamiikka*

(195) Kysyntä unionin markkinoilla saavutti korkeimman tasonsa tarkastelujaksolla vuonna 2021, mutta tilanne muuttui välittömästi tämän jälkeen, ja kysyntä laski 18 prosenttia vuonna 2022. Vuoteen 2020 verrattuna kysyntä vuonna 2022 oli 8 prosenttia alhaisempi.

(196) Kysyntä putosi edelleen tutkimusajanjaksolla, jolloin arvioitu kysyntä oli 3 223 316 tonnia eli 18 prosenttia vähemmän kuin vuonna 2020.

(197) Tärkein syy PVC:n vähäiseen kysyntään unionissa ei ollut sen hinta eikä saatavilla olevat vaihtoehtoiset tuotteet. Suhteellisen alhainen kysyntä selittyy sen sijaan korkealla inflaatiolla ja lainakustannuksilla, jotka vaikuttivat talouteen yleensä ja rajoittivat kysyntää rakennusalalla eli PVC:n päämarkkinoilla. Paitsi valituksen tekijä myös asianomaisten maiden viejät ovat tunnustaneet tämän.

(198) Inflaation ja korkojen nousun vaikutus näkyi PVC-teollisuudessa pienellä viiveellä, joka johtui rakennusalan perinteisesti pitkistä toimitusajoista. Tästä syystä kesti hetken ennen kuin korkeampien laina- ja rakennuskustannusten vaikutukset näkyivät rakennustuotannon määrissä ja vielä enemmän rakennusmateriaalien tuotannossa, kuten PVC:stä valmistettujen putkien, ovien ja ikkunoiden valmistuksessa. Rakennusala on tunnetusti syklistä, ja nykyinen alhainen kysyntä ei todennäköisesti jatku, kun inflaatio ja korot laskevat ja tuotantohyödykkeiden kysyntä kasvaa.

(199) Westlake väitti, että alhainen kysyntä johtui muutoksesta kulutuksessa. Komissio katsoi kuitenkin, että tämä on pelkkää spekulaatiota, koska ei ole näyttöä siitä, että alhainen kysyntä johtuisi kulutuksen muutoksesta tai että se ei johtuisi korkeiden korkojen ja inflaation väliaikaisesta vaikutuksesta. Päinvastoin Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaan liittyvillä nykyisten rakennusten energiaperuskorjauksia tukevilla politiikoilla, kuten tarkistettu rakennusten energiatehokkuudesta annettu direktiivi ja energiatehokkuusdirektiivi, lisätään PVC:stä valmistettujen ikkunoiden ja ovien kysyntää, koska PVC on luonnostaan eristävä.

(200) Sen vuoksi komissio päätteli, että talouden supistumisella ja siihen liittyvällä alhaisella markkinakysynnällä unionissa tutkimusajanjaksolla oli vain vähäistä vaikutusta, joka ei poista tai heikennä todettua syy-yhteyttä.

5.2.6 *Ylivoimainen este*

(201) Komissio oli saanut joiltakin asianomaisilta osapuolilta huomautuksia ylivoimaisen esteen vaikutuksista unionin tuotannonalan tilanteeseen.

(202) Komissio tiedusteli kaikista otokseen valittujen unionin tuottajien tarkastelujaksolla ilmoittamista ylivoimaisista esteistä ja tutki tuottajien vastuuta ja toimia.

(203) Komissio totesi, että suurin osa ylivoimaisista esteistä esiintyi tarkastelujakson varhaisessa vaiheessa eli vuosina 2020 ja 2021, eivätkä ne näin ollen voi selittää tutkimusajanjaksolla havaittua vahinkoa sen jälkeen, kun polkumyynnillä tapahtunut tuonti kasvoi vuoden 2022 jälkipuoliskolta lähtien. Tältä osin komissio ei löytänyt argumentteja, jotka osoittaisivat, että ilman vuosien 2020 ja 2021 suhteellisen suurta määrää ylivoimaisia esteitä tuotannonalalla olisi parempi tilanne tutkimusajanjaksolla. Unionin tuotannonalalle aiheutui vahinkoa vasta, kun asianomaisista maista tulevan tuonnin hinnat alittivat merkittävästi unionin hinnat vuoden 2022 puolivälistä alkaen.

(204) Komissio löysi myös todisteita siitä, että ylivoimaisesta esteestä ilmoittamista ei koordinoitu järjestelmällisesti, kuten asianomaiset osapuolet väittivät. Esimerkiksi vuonna, jona yksi otokseen valittu unionin tuottaja ilmoitti ylivoimaisesta esteestä, siihen etuyhteydessä oleva unionin tuottaja lisäsi tuotantoaan teoreettista kapasiteettiaan korkeammalle tasolle. Tämä on ristiriidassa sen väitteen kanssa, jonka mukaan ilmoituksella olisi pyritty välttämään tiettyjen asiakkaiden palveleminen.

(205) Komissio totesi myös, että sen vuoden aikana, jona yhden otokseen valitun unionin tuottajan ylivoimainen este vaikutti Rehauun, tuottaja onnistui kuitenkin toimittamaan Rehaulle yli 100 prosenttia sopimuksen mukaisesta määrästä, vaikka se ei pystynyt toimittamaan kaikkia pyydettyjä lisämääriä. Vaikka kyse on satunnaisesta näytöstä, komissio toteaa jälleen, että se ei ole löytänyt näyttöä siitä, että otokseen valitut unionin tuottajat olisivat tarkoituksellisesti ilmoittaneet ylivoimaisia esteitä välttääkseen toimittamasta sovittuja määriä tai rajoittaakseen tuotantoaan pyrkimyksenään korottaa kotimarkkinoiden hintoja.

(206) Näin ollen komissio päätteli, että ylivoimaisilla esteillä ei ollut vaikutusta vahinkoon.

5.3 **Syy-yhteyttä koskevat päätelmät**

(207) Egyptistä ja Yhdysvalloista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välille vahvistettiin syy-yhteys. Alhaisin hinnoin polkumyyntinä tapahtuneen tuonnin määrän ja markkinaosuuden jyrkän kasvun ja unionin suorituskyvyn heikkenemisen välillä oli ajallinen yhteys. Suhteellisen heikoilla markkinoilla polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin lisääntyminen heikensi unionin tuotannonalan kykyä asettaa hintoja, jotka kattaisivat sen tuotantokustannukset, mikä viittasi selvästi hinnankorotusten estymiseen. Tämä johti tappiolliseen tilanteeseen tutkimusajanjakson aikana.

(208) Komissio tarkasteli muita mahdollisia tekijöitä, jotka ovat saattaneet vaikuttaa unionin tuotannonalan tilanteeseen: vientitulos, unionin tuotannonalan väitetty ylikapasiteetti, unionin energiakriisi, ilmoitukset ylivoimaisista esteistä, talouden supistuminen unionissa ja suhteellisen heikot markkinat. Komissio erotti toisistaan näiden tekijöiden vaikutukset unionin tuotannonalan tilanteeseen ja polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vahingolliset vaikutukset.

(209) Unionin tuotannonalan vientituloksella ei voida selittää unionin tuotannonalalle tutkimusajanjaksolla aiheutunutta vahinkoa. Ensinnäkin unionin vienti tutkimusajanjaksolla vastasi määrällisesti ilmaistuna 29:ää prosenttia unionin tuotannosta eli lähes samaa prosenttiosuutta (30 %) kuin vuonna 2020. Toiseksi vienti väheni eniten vuonna 2021, jolloin vientimäärät vähenivät 18 prosenttia, ja vuonna 2022, jolloin vientimäärät vähenivät edelleen 9 prosenttia. Unionin tuotannonalan kannattavuus oli kuitenkin korkeimmalla tasollaan vuosina 2021 ja 2022.

(210) Unionin PVC-teollisuuden ylikapasiteetin ei todettu aiheuttaneen vahinkoa tutkimusajanjaksolla, koska kapasiteetti pysyi vakaana tarkastelujaksolla. Myöskään energiakriisin ja siihen liittyvien korkeampien energian hintojen ei ole todettu aiheuttaneen tutkimusajanjaksolla havaittua vahinkoa, sillä energiakriisi oli tuolloin laantunut.

(211) Komission havaitsemat tosiseikat eivät tukeneet asianomaisten osapuolten väitettä, jonka mukaan vahinko olisi aiheutunut myös unionin tuotannonalalla ilmoitetuista ylivoimaisista esteistä.

(212) Lisäksi talouden supistuminen ja siitä johtuva heikko markkinakysyntä ovat vaikuttaneet unionin tuotannonalaan vähäisessä määrin poistamatta kuitenkaan todettua syy-yhteyttä. Heikko markkinakysyntä on päinvastoin pahentanut polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin aiheuttamaa vahinkoa, koska unionin tuotannonalalla ei ollut liikkumavaraa sopeutua suurempiin polkumyyntituonnin määriin alentamatta hintoja säilyttääkseen edes jonkin verran markkinaosuuttaan.

(213) Yhteenvetona komissio päätteli, että ainoastaan talouden supistumisella ja siitä aiheutuneella heikolla kysynnällä tutkimusajanjaksolla oli vähäinen vaikutus unionin tuotannonalaan. Tämä ei kuitenkaan poista syy-yhteyttä polkumyyntinä tapahtuneen tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon väliltä. Polkumyynnillä tapahtunut tuonti oli edelleen vahingon pääasiallinen syy seuraavista syistä: kuten johdanto-osan 110 kappaleessa todetaan, asianomaisista maista tulevan tuonnin markkinaosuus kasvoi kymmenenkertaiseksi tarkastelujaksolla, kun taas tuonti muista maista pysyi vakaana.

(214) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli tässä vaiheessa, että asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtunut tuonti aiheutti merkittävää vahinkoa unionin tuotannonalalle ja että muut tekijät erikseen tai yhdessä tarkasteltuina eivät heikentäneet tätä syy-yhteyttä polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja merkittävän vahingon välillä. Vahinko muodostuu markkinaosuuden, tuotannon, tuotantokapasiteetin käyttöasteen, tuottavuuden, kannattavuuden, loppuvarastojen, kassavirran ja investointien tuoton pienenemisestä. Lisäksi, kuten johdanto-osan 117 kappaleessa selitetään, unionin tuotannonala kärsi asianomaisista maista tulevan tuonnin aiheuttamasta hinnankorotusten estymisestä.

6. TOIMENPITEIDEN TASO

(215) Määrittääkseen toimenpiteiden tason komissio tutki, olisiko polkumyyntimarginaalia alempi toimenpiteiden taso riittävä polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon poistamiseksi.

6.1 **Vahinkomarginaali**

(216) Vahinko poistuisi, jos unionin tuotannonala voisi saavuttaa tavoitevoiton myymällä tavoitehinnalla perusasetuksen 7 artiklan 2 c ja 2 d kohdan mukaisesti.

(217) Tavoitevoiton määrittämiseksi komissio otti perusasetuksen 7 artiklan 2 c kohdan mukaisesti huomioon seuraavat tekijät: kannattavuustaso ennen tutkimuksen kohteena olevista maista peräisin olevan tuonnin kasvua, kannattavuustaso, joka tarvitaan kustannusten ja investointien, tutkimuksen ja kehittämisen (T&K) ja innovoinnin kattamiseen kokonaan, sekä kannattavuustaso, jollaista voidaan odottaa normaaleissa kilpailuolosuhteissa. Tällainen voittomarginaali ei saa olla alle 6 prosenttia.

(218) Ensimmäiseksi komissio määritti perusvoiton, joka kattaisi kaikki kustannukset tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa. Komissio totesi, että etuyhteydettömien myyntien kannattavuus unionissa vuonna 2021, joka edelsi asianomaisista maista tulevan tuonnin voimakasta kasvua, oli 17,7 prosenttia. Kannattavuus ylitti vuonna 2020 todetun 3,5 prosentin kannattavuuden. Komissio katsoo, että vuosi 2020 ja 2021 eivät olleet tavanomaisia vuosia viitevoittomarginaalin määrittämisen kannalta. Vuoteen 2020 vaikutti covid-19-pandemian puhkeaminen unionissa, millä oli voimakas kielteinen vaikutus unionin tuotannonalaan. Vastaavasti vuotta 2021 ei voida pitää tavanomaisena viitevuotena, koska unioni hyötyi talouden vahvasta elpymisestä.

(219) Tästä syystä komissio totesi, että paras mahdollinen viiteajanjakso olisi vuosi 2022. Vuoteen 2022 vaikutti osittain polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin kasvu vuoden lopussa, mutta vaikutukset ovat suhteellisen vähäisiä, joten vuoden 2022 käyttö viitteenä voidaan katsoa olevan varovainen lähestymistapa. Näin ollen komissio katsoi, että sen laskelmissa olisi käytettävä 13,1 prosentin voittomarginaalia.

(220) Tällä perusteella vahinkoa aiheuttamaton hinta on 1 350–1 450 euroa/tonni, joka saadaan soveltamalla edellä mainittua 13,1 prosentin voittomarginaalia otokseen valittujen unionin tuottajien tutkimusajanjakson aikaisiin tuotantokustannuksiin.

(221) Viimeisenä komissio arvioi perusasetuksen 7 artiklan 2 d kohdan mukaisesti kustannukset, joita unionin tuotannonalalle koituu monenvälisistä ympäristösopimuksista ja niihin liitetyistä pöytäkirjoista, joissa unioni on osapuolena, sekä liitteessä I a luetelluista ILO:n yleissopimuksista, 11 artiklan 2 kohdan mukaisena toimenpiteen soveltamisaikana. Otokseen valituilta unionin tuottajilta saatavilla olevan näytön, odotettuja tuotannon käyttöasteita koskevien arvioiden ja päästöoikeuksien ennakoitujen hintojen perusteella komissio laski lisäkustannuksiksi 16,44 euroa/tonni, joka vahvistettiin tutkimusajanjaksolla havaittujen vaatimusten noudattamisesta aiheutuvien kustannusten lisäksi. Nämä lisäkustannukset lisättiin johdanto-osan 220 kappaleessa mainittuun vahinkoa aiheuttamattomaan hintaan.

(222) Tällä perusteella komissio laski unionin tuotannonalan samankaltaisen tuotteen vahinkoa aiheuttamattoman 1 405,48 euron/tonni hinnan soveltamalla edellä mainittua tavoitevoittomarginaalia (ks. johdanto-osan 219 kappale) otokseen valittujen unionin tuottajien tuotantokustannuksiin tutkimusajanjaksolla ja lisäämällä sitten 7 artiklan 2 d kohdan mukaiset oikaisut tuotelajeittain.

(223) Sen jälkeen komissio määritti vahinkomarginaalin tason vertaamalla hinnan alittavuuden laskemisessa määritettyä asianomaisten maiden otokseen valittujen yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien painotettua keskimääräistä tuontihintaa otokseen valittujen unionin tuottajien unionin markkinoilla tutkimusajanjaksolla myymän samankaltaisen tuotteen painotettuun keskimääräiseen vahinkoa aiheuttamattomaan hintaan. Vertailun tuloksena saatu hinnanero ilmaistiin prosentteina painotetusta keskimääräisestä CIF-tuontiarvosta. EPC:n osalta komissio käytti käytettävissä olevia tietoja ja määritti vahinkomarginaalin TCI Sanmarin samojen liiketoimien perusteella, joita se käytti polkumyyntimarginaalinsa määrittämiseen (samalla tavoin, kuin polkumyyntimarginaali määritettiin, ks. johdanto-osan 70 kappale).

(224) Vahingon korjaava taso määritellään ”muiden yhteistyössä toimineiden yritysten” ja ”kaikkien muiden yritysten” osalta samalla tavoin kuin näitä yrityksiä koskeva polkumyyntimarginaali (ks. johdanto-osan 71 kappale).

6.2 **Toimenpiteiden tasoa koskevat päätelmät**

(225) Edellä esitetyn arvioinnin perusteella väliaikaiset polkumyyntitullit olisi asetettava perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti seuraavasti:

Maa	Yritys	Polkumyyntimarginaali (%)	Vahinkomarginaali (%)	Väliaikainen polkumyyntitulli (%)
Egypti	Egyptian Petrochemical Company	109,5	100,1	100,1
	TCI Sanmar Chemicals S.A.E.	86,1	74,2	74,2
	Kaikki muut yritykset	109,5	100,1	100,1
Yhdysvallat	Formosa Plastics Corporation	70,3	90,6	70,3
	Westlake Chemicals	58,0	87,2	58,0
	Muut yhteistyössä toimineet yritykset	62,1	88,3	62,1
	Kaikki muut yritykset	77,0	90,6	77,0

7. UNIONIN ETU

(226) Päätettyään soveltaa perusasetuksen 7 artiklan 2 b kohtaa komissio tutki, voitaisiinko päätellä selvästi, että toimenpiteiden käyttöönotto ei tässä tapauksessa ole unionin edun mukaista siitä huolimatta, että vahingollisen polkumyynnin esiintyminen todettiin perusasetuksen 21 artiklan mukaisesti. Unionin etua määritettäessä arvioitiin kaikki asiaan liittyvät etunäkökohdat eli muun muassa unionin tuotannonalan, tuojien ja käyttäjien edut.

7.1 **Unionin tuotannonalan etu**

(227) PVC on teollisuuden perustuote, jolla on monia mahdollisia sovelluksia. Terve PVC-teollisuus on unionille olennaisen tärkeää, koska PVC-teollisuus on yhteydessä monenlaiseen jatkojalostusteollisuuteen. PVC:tä käytetään monenlaisissa tuotteissa, kuten vesiputkissa, ikkunoissa, luottokorteissa ja sähkökaapeleissa.

(228) PVC:n tuonti ei voi korvata unionin tuotannonalan tuotantoa ilman oheisvaikutuksia. Kuten valituksessa todettiin, PVC-teollisuudella on suuri merkitys osana koko kemianteollisuutta. Jos unionin tuotannonala supistaisi tuotantoaan, tämä merkitsisi keskeisten raaka-aineiden, kuten eteenin ja kloorin, kysynnän vähenemistä. PVC:n osuus kloorin käytöstä unionissa on noin 30 prosenttia, joten PVC:n tuotannon väheneminen näkyisi myös kloori-alkaliprosessissa ja voisi vaikuttaa kloorin, kaustisen soodan ja vedyn saatavuuteen.

(229) Vaikka komissio hylkäsi Westlaken väitteen, jonka mukaan vahingon arvioinnissa olisi otettava huomioon kaustisen soodan myynnistä saadut tulot ja voitot, koska on kyseessä kaksi erillistä tuotannonalaa, komissio myönsi PVC:n merkityksen yleisesti kemianteollisuudessa ja erityisesti kloori-alkaliprosessissa.

(230) Polkumyyntitullien käyttöönotto Egyptistä ja Yhdysvalloista peräisin olevan S-PVC:n tuonnissa antaisi unionin tuotannonalalle varmuutta, joka merkitsisi vakaita myyntimääriä unionissa. Edellä esitetyistä syistä tällainen varmuus hyödyttäisi kemianteollisuutta myös yleisemmin. Lisäksi se poistaisi hinnankorotusten estymisenä ilmenevän vaikutuksen, joten sen lisäksi, että unionin tuotannonala hyötyisi vakaammista myyntimääristä, sillä olisi myös vähemmän epävarmuutta mahdollisuuksistaan kattaa kustannuksensa.

(231) Unionin PVC-teollisuus tarjoaa hyvin palkattuja ja ammattitaitoa vaativia työpaikkoja unionissa, ja polkumyyntitullien käyttöönotolla suojeltaisiin noin 4 000:ää suoraa työpaikkaa ja monia välillisiä työpaikkoja kemianteollisuudessa yleisemmin.

(232) Komissio päätteli, että polkumyyntitullien käyttöönotto oli unionin tuotannonalan edun mukaista.

7.2 **Tuojat**

(233) Komissio ei saanut unionin tuojilta vastauksia asiaa koskevalla kyselylomakkeella. Useat tuojat toimittivat osittaisia tietoja egyptiläisten ja yhdysvaltalaisten viejien tueksi, mutta nämä tiedot eivät riittäneet arvioimaan näiden tuojien etua.

(234) Komissio kuitenkin myönsi, että ottamalla käyttöön Egyptistä ja Yhdysvalloista peräisin olevan S-PVC:n tuonnissa polkumyyntitullit tämän materiaalin tuojien myynti saattaa varhaisessa vaiheessa olla vähäisempää. Tuojat voisivat kuitenkin edelleen käydä kauppaa muilla kemiallisilla tuotteilla ja muissa maissa valmistetulla S-PVC:llä, joka saattaa muuttua kilpailukykyisemmäksi asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin päätyttyä.

(235) Komissio päätteli, että on todennäköistä, että Egyptistä ja Yhdysvalloista peräisin olevan S-PVC:n polkumyyntitullien käyttöönotolla ei ole pysyvää vaikutusta kauppiaiden kannattavuuteen.

7.3 **Käyttäjät**

(236) Kolme S-PVC:n käyttäjää unionissa otti yhteyttä komissioon ja toimitti pyydetyt kyselyvastaukset. Nämä käyttäjät olivat Rehau Industries SE & Co (Rehau), Foamalite ja Granzplast. Rehau ja Foamalite väittivät, että polkumyyntitullien käyttöönotto ei ole unionin käyttäjien edun mukaista, koska se todennäköisesti johtaa korkeampiin hintoihin ja unionin tuotannonalan suurempaan valtaan.

(237) Granzplast toimitti tietoja S-PVC:n ostoistaan, joiden perusteella komissio pystyi arvioimaan tullien mahdollisen vaikutuksen sen kokonaiskustannuksiin.

(238) Rehau pyysi komissiota järjestämään kuulemisen, joka pidettiin 24 päivänä huhtikuuta 2024. Kuuleminen järjestettiin yhdessä etuyhteydessä olevan sveitsiläisen kauppiaan Meraxis AG:n kanssa.

(239) Käyttäjien huolenaiheista komissio totesi, että unionin PVC-teollisuudessa on 12 tuottajaa ja että tuotteen ominaisuudet tekevät markkinoista erittäin kilpaillut. Samalla tavalla kuin käyttäjät pystyivät hyötymään Egyptistä ja Yhdysvalloista peräisin olevan S-PVC:n polkumyyntihinnoilla tapahtuvasta tarjonnasta, käyttäjät pystyivät myös korvaamaan yhden unionin toimittajan toisella tavoitellessaan kilpailukykyisempiä hintoja erityisesti unionin tuottajien suuren määrän vuoksi.

(240) Komissio arvioi myös, että kokonaisvaikutus käyttäjien kustannuksiin olisi kohtuullisen vähäinen, koska niiden S-PVC:n ostot asianomaisista maista kattavat 5–10 prosenttia niiden kokonaiskustannuksista. Tätä vähäistä vaikutusta niiden kustannuksiin olisi tarkasteltava yhdessä niiden etujen kanssa, joita useiden toimittajien terve unionin PVC-teollisuus tarjoaisi.

(241) Lopuksi komissio totesi, että S-PVC:n saatavuus asianomaisista maista oli hyödyttänyt käyttäjiä hinnankorotusten estyessä markkinoilla vuodesta 2022 alkaen. Tämä on kuitenkin johtanut tilanteeseen, jossa unionin tuotannonala on tappiollinen. Tilanne ei ole käyttäjien pitkän aikavälin edun mukaista, koska tämä saattaa rajoittaa kilpailua unionin markkinoilla vähentämällä niiden tuottajien määrää, jotka voivat jatkaa toimintaansa näissä olosuhteissa.

7.4 **Unionin etua koskevat päätelmät**

(242) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, ettei tutkimuksen tässä vaiheessa ollut pakottavia syitä, joiden vuoksi ei olisi unionin edun mukaista ottaa käyttöön toimenpiteitä koskien Egyptistä ja Yhdysvalloista peräisin olevan S-PVC:n tuontia.

8. VÄLIAIKAISET POLKUMYYNTITOIMENPITEET

(243) Polkumyyntiä, vahinkoa, syy-yhteyttä, toimenpiteiden tasoa ja unionin etua koskevien komission päätelmien perusteella olisi otettava käyttöön väliaikaisia toimenpiteitä, jotta polkumyynnillä tapahtuva tuonti ei aiheuttaisi unionin tuotannonalalle enempää vahinkoa.

(244) Egyptistä ja Yhdysvalloista peräisin olevan S-PVC:n tuonnissa olisi otettava käyttöön väliaikaiset polkumyyntitoimenpiteet perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdassa säädetyn alhaisemman tullin säännön mukaisesti. Komissio vertasi vahinkomarginaalia ja polkumyyntimarginaaleja johdanto-osan 225 kappaleessa. Tullien määrä asetettiin polkumyynti- ja vahinkomarginaaleista alemman suuruisiksi.

(245) Edellä esitetyn perusteella väliaikaiset polkumyyntitullit – ilmaistuina CIF-hintana unionin rajalla tullaamattomana – ovat seuraavat:

Maa	Yritys	Väliaikainen polkumyyntitulli (%)
Egypti	Egyptian Petrochemical Company	100,1
	TCI Sanmar Chemicals S.A.E.	74,2
	Kaikki muut yritykset	100,1
Yhdysvallat	Formosa Plastics Corporation	70,3
	Westlake Chemicals	58,0
	Muut yhteistyössä toimineet yritykset	62,1
	Kaikki muut yritykset	77,0

(246) Tässä asetuksessa yrityksille vahvistetut yksilölliset polkumyyntitullit määritettiin tämän tutkimuksen päätelmien perusteella. Näin ollen ne kuvastavat kyseisten yritysten tutkimuksen aikaista tilannetta. Kyseisiä tulleja voidaan soveltaa yksinomaan asianomaisista maista peräisin olevan ja nimettyjen oikeushenkilöiden tuottaman tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin. Jos yritystä ei ole erikseen mainittu tämän asetuksen artiklaosassa (mukaan lukien erikseen mainittuihin yrityksiin etuyhteydessä olevat yritykset), sen tuottaman tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin olisi sovellettava ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia. Siihen ei saisi soveltaa yksilöllisiä polkumyyntitulleja.

(247) Tullien väliset erot aiheuttavat toimenpiteiden kiertämisen riskin, ja sen minimoimiseksi tarvitaan erityisiä toimenpiteitä, joiden avulla voidaan varmistaa yksilöllisten polkumyyntitullien soveltaminen. Niiden yritysten, joihin sovelletaan yksilöllistä polkumyyntitullia, on esitettävä jäsenvaltioiden tulliviranomaisille pätevä kauppalasku. Laskun on täytettävä tämän asetuksen 1 artiklan 3 kohdassa esitetyt vaatimukset. Tuontiin, jonka mukana ei ole tällaista laskua, olisi sovellettava ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa polkumyyntitullia.

(248) Tämän laskun esittäminen on välttämätöntä, jotta jäsenvaltioiden viranomaiset voivat soveltaa yksilöllisiä polkumyyntitulleja tuontiin, mutta se ei ole ainoa tekijä, jonka tulliviranomaiset ottavat huomioon. Vaikka jäsenvaltioiden tulliviranomaisille esitettäisiin lasku, joka täyttää kaikki tämän asetuksen 1 artiklan 3 kohdassa esitetyt vaatimukset, tulliviranomaisten on tehtävä tavanomaiset tarkastukset ja ne voivat – kuten kaikissa muissakin tapauksissa – vaatia lisäasiakirjoja (esimerkiksi lähetysasiakirjat) varmentaakseen vakuutukseen sisältyvien tietojen paikkansapitävyyden ja varmistaakseen, että alemman tullin soveltaminen on perusteltua tullilainsäädännön mukaisesti.

(249) Jos sellaisen yrityksen, johon sovelletaan alhaisempaa yksilöllistä tullia, vientimäärä kasvaa huomattavasti polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönoton jälkeen, viennin kasvun sellaisenaan voidaan katsoa olevan perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu toimenpiteiden käyttöönotosta johtuva kaupan rakenteen muutos. Tällaisessa tilanteessa, jos asiaa koskevat edellytykset täyttyvät, voidaan käynnistää toimenpiteiden kiertämistä koskeva tutkimus. Tutkimuksessa voidaan tutkia muun muassa sitä, olisiko yksilölliset tullit syytä poistaa ja olisiko niiden sijasta otettava käyttöön koko maata koskeva tulli.

9. ALUSTAVAN VAIHEEN TIEDOT

(250) Komissio ilmoitti perusasetuksen 19 a artiklan mukaisesti asianomaisille osapuolille väliaikaisten tullien suunnitellusta käyttöönotosta. Nämä tiedot asetettiin myös yleisön saataville kauppapolitiikan pääosaston verkkosivustolla. Asianomaisille osapuolille annettiin kolme työpäivää aikaa esittää huomautuksia erityisesti niille ilmoitettujen laskelmien tarkkuudesta.

(251) Egyptiläinen vientiä harjoittava tuottaja TCI Sanmar väitti, että komission olisi käytettävä asiaa koskevissa laskelmissa korkeampaa CIF-hintaa EU:n rajalla, mikä johtaisi alhaisempaan viitehinnan alittavuuden marginaaliin. Samassa yhteydessä noudettuna-tason vientihintaan olisi lisättävä kauppiaan marginaali, jotta saadaan oikea CIF-hinta EU:n rajalla.

(252) Komissio tutki väitettä ja totesi, että se ei koskenut laskelmien tarkkuutta. Sen vuoksi komissio tarkastelee sitä yhdessä kaikkien muiden huomautusten kanssa väliaikaisten toimenpiteiden julkaisemisen jälkeen.

(253) Yhdysvaltalainen vientiä harjoittava tuottaja Formosa Plastics Corporation toimitti ennakkoilmoitusta koskevia huomautuksia ja pyysi komissiota tarkistamaan myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten määrittämiseen käytettyä menetelmää.

(254) Komissio tutki huomautuksia yksityiskohtaisesti. Yksi huomautuksista koski laskelmien tarkkuutta, ja sen vuoksi myynti-, yleis- ja hallintokustannuksia koskevia laskelmia muutettiin, kun taas muut huomautukset eivät liittyneet laskelmien tarkkuuteen. Sen vuoksi kyseisiä huomautuksia tarkastellaan yhdessä kaikkien muiden huomautusten kanssa väliaikaisten toimenpiteiden julkaisemisen jälkeen.

10. LOPPUSÄÄNNÖKSET

(255) Moitteettoman hallinnon varmistamiseksi komissio kehottaa asianomaisia osapuolia esittämään kirjallisia huomautuksia ja/tai pyytämään kuulemista komission kanssa vahvistetussa määräajassa.

(256) Väliaikaisten tullien käyttöönottoa koskevat päätelmät ovat alustavia, ja niitä voidaan muuttaa tutkimuksen lopullisessa vaiheessa,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön väliaikainen polkumyyntitulli tuotaessa Egyptistä ja Amerikan yhdysvalloista peräisin olevaa suspensiopolyvinyylikloridia (S-PVC), jota ei ole sekoitettu muiden aineiden kanssa ja joka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodiin ex 3904 10 00 (Taric-koodit 3904 10 00 15 ja 3904 10 00 80).

2. Vapaasti unionin rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettavat väliaikaiset polkumyyntitullit ovat seuraavien yritysten tuottaman 1 kohdassa kuvatun tuotteen osalta seuraavat:

Alkuperämaa	Yritys	Väliaikainen polkumyyntitulli	Taric-lisäkoodi
Egypti	Egyptian Petrochemical Company	100,1 %	89BA
	TCI Sanmar Chemicals S.A.E.	74,2 %	89BB
	Kaikki muu Egyptistä peräisin oleva tuonti	100,1 %	8999
Amerikan yhdysvallat	Formosa Plastics Corporation	70,3 %	89BC

	Westlake Chemicals	58,0 %	89BD
	Oxy Vinyls, LP	62,1 %	89BE
	Shintech Incorporated	62,1 %	89BF
	Kaikki muu Amerikan yhdysvalloista peräisin oleva tuonti	77,0 %	8999

3. Edellä 2 kohdassa mainituille yrityksille määritetyn yksilöllisen polkumyyntitullin soveltaminen edellyttää, että jäsenvaltioiden tulliviranomaisille esitetään pätevä kauppalasku, jossa on oltava kauppalaskun laatineen tahon nimellä ja tehtävänimikkeellä yksilöidyn työntekijän päiväämä ja allekirjoittama vakuutus seuraavassa muodossa: *"Allekirjoittanut vahvistaa, että tässä laskussa tarkoitetun, Euroopan unioniin vietäväksi myydyn (tarkasteltavana oleva tuote), (määrä), on valmistanut (yrityksen nimi ja osoite), (Taric-lisäkoodi), [asianomainen maa]. Allekirjoittanut vakuuttaa, että tässä laskussa ilmoitetut tiedot ovat täydelliset ja paikkansapitävät."* Jos tällaista kauppalaskua ei esitetä, asianomaiseen yritykseen sovelletaan kaikkiin muihin yrityksiin sovellettavaa tullia.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun tuotteen luovuttaminen vapaaseen liikkeeseen unionissa edellyttää väliaikaisen tullin määrää vastaavan vakuustalletuksen antamista.

5. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

1. Asianomaisten osapuolten on toimitettava tätä asetusta koskevat kirjalliset huomautuksensa komissiolle 15 kalenteripäivän kuluessa tämän asetuksen voimaantulopäivästä.

2. Asianomaisten osapuolten, jotka haluavat pyytää kuulemista komission kanssa, on tehtävä sitä koskeva pyyntö 5 kalenteripäivän kuluessa tämän asetuksen voimaantulopäivästä.

3. Asianomaisia osapuolia, jotka haluavat pyytää kuulemista kauppaan liittyvistä kuulemismenettelyistä vastaavan neuvonantajan kanssa, kehotetaan tekemään sitä koskeva pyyntö 5 kalenteripäivän kuluessa tämän asetuksen voimaantulopäivästä. Kuulemismenettelystä vastaava neuvonantaja voi tutkia tämän määräajan jälkeen jätetyt pyynnöt ja tarvittaessa päättää hyväksyä ne.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

1 artiklaa sovelletaan kuuden kuukauden ajan.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 11 päivänä heinäkuuta 2024.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Ursula VON DER LEYEN